

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

MAREC 2004

Misli thoughts

LETO - YEAR 53

ŠTEVILKA - NUMBER 3

<http://www.glasslovenije.com.au>

Misli marec 2004

VSEBINA

Modro nebo nad nami.....	3
Jezusovih zadnjih dvanajst ur.....	4
Simon iz Cirene.....	5
Jokala je od sreče.....	6
Izpod Triglava.....	7
Iz Venezuele: pater Hugo v stiski.....	9
Sveti Ciril in Metod Melbourne.....	10
Sveti Rafael Sydney.....	13
Sveta Družina Adelaide.....	16
Sveti Frančišek asiški.....	18
Leto 2004: Zlati jubilej prvega slovenskega društva v Avstraliji.....	20
Praznovanje zlatega jubileja Planinke.....	22
Iz Wolongonga	23
Iz Lightning Ridgea.....	23
Slovenski psihiatri na kongresu v Sydneyu.....	23
Srečanje Slovencev, ki so prišli v Avstralijo pred petdesetimi leti.....	24
Slovenska skupnost v Canberri.....	25
Stvarjenje sveta.....	26
Pismo iz Amerike.....	27
Vaši darovi.....	27
Kotiček naših mladih.....	28
Klub Panthers - Triglav.....	30
Vračamo se h koreninam.....	32
Znamke.....	32
Oglasi	33

GLASBA IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

LOJTRCA DOMAČIH
NONET CERTUS – Slava tebi Slomšek škof
ANSAMBEL BRATOV AVSENIK
Vse življenje same želje
ZLATKO DOBRIČ – Sedem dolgih let
VESELA JESEN – 25 let zlate Štajerske popevke
NAJLEPŠE SLOVENSKE POPEVKE
LOJZE SLAK – Raj pod Triglavom
NACE JUNKAR – Slovenski mornar
ŠTAJERSKIH SEDEM – Povej, da Slovenec si
POSTOJNSKA JAMA I in II
RAZIGRANA MLADOST
RIBNIČANA ŠKRINJA – Slovenska vas
RACE IN DRUGI PLESI
JANEZ BITENC – Take božične
DRUŽINA GALIČ – K tebi želim
DESETI BRAT – Pelin roža
LJUBLJANSKI OKTET – Slovenija, moja dežela
ALPSKI OKTET – Veselo po domače
JAPART – To smo mi
MELODIJE MORJA IN SONCA
POPOTNIK I in II
SESTRE KLARISE – Marija, Mati moja (**cena \$6**)

VIDEO KASETE

“IGNITE” 29. slovenski koncert v Sydneyu 2003 - \$20.
VIDEOSPOTI - skupina Črna mačka - \$15.
PAPEŽ IMA VAS RAD - Sveti oče z mladino v Postojni - \$15.
PAPEŽ JANEZ PAVEL II. V SLOVENIJI - \$25.
PAPA AD ASSISI PER LA PACE IN EUROPA - \$20.
SVETI CIRIL IN METOD - 30 LETNICA - \$20.
Sestra Ema Pivk - IN LOVING MEMORY - \$20.
SLOVENSKI FRANČIŠKANI V AVSTRALIJI 1952 - 2001- \$25.
KARAOKE - \$25.

FOTOGRAFIJI Z NASLOVNE STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ: Križ na planini Ravne, 1500 metrov nad morjem, in Raduha v ozadju (2062 metrov), nad meglenim morjem. Marčna odjuga načenja snežno odejo in kliče pomlad.

FOTOGRAFIJA SPODAJ:

Verniki slovenskega misijona v Viktoriji smo vsak postni čas povabljeni na Božjo pot v Bacchus Marsh, kjer so na gričku nad vulkansko dolino posejane postaje križevega pota in kapelice vseh štirih delov rožnega venca. Letošnje romanje bo 27. marca. Na fotografiji je dvanajsta postaja: Jezus umrje na križu.

Molimo te Kristus in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

V MARCU MUŠICE, v aprilu rokavice.

EDEN DANES več velja kot jutri dva.

21. MARCA ZAČETEK POMLADI v Evropi,

1. marca začetek jeseni v Avstraliji.

SLABA SREČA lahko prinese blagoslov.

KDOR SE POGOSTO MOTI,

tudi pogosto odkrije kaj novega.

VSAKDO MORA IMETI pripravljen načrt
za preživetje v hudih časih.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Ciril Velkovrh: naslovna stran zgoraj. Marija Anžič: naslovna stran spodaj. Pater Stanko Rozman: 4. Arhiv Misli: 5, 7, 9, 19. Sonja Kamplet Rotar: 6. Ana Marija Cek: 11, 24, 25. Angela Dodič: 16. Milena Brgoč: 20, 21. Jože Vuzem: 17. Mirko Cuderman: 22. Arhiv Melisse Bratina: 28. Pater Ciril: 3, 26. Klara Brcar: 29. Martha Magajna: 30, 31.

Kotiček naših mladih: Jenny Petelin. Hvala vsem!

IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

UČIMO SE SLOVENSKO – *Draga Gelt, Magda Piškotek, Marija Penca -LET'S LEARN SLOVENIAN* I, II, III (\$15 - za posamezni del). **ZNAŠ SLOVENSKO – DO YOU KNOW SLOVENIAN** – Tečaj slovenskega jezika za odrasle – Slovenian language course for adults **IN OSNOVNA SLOVNIČNA PRAVILA IN VAJE** – *Draga Gelt, \$20.* **SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL - UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA** - Milena Gobetz in Breda Lončar, I. del \$15, II. del \$30.
SLOVENIAN LANGUAGE IN AUSTRALIA-25 years of Slovenian language in VIC - *Saša Ceferin, \$25.*
VENETI – FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY – slovenski in angleški prevod, trde platnice – 534 strani, 150 ilustracij, \$45. **SLOVENCİ, KDO SMO** – Ivan Tomažič, \$30.
ETRUŠČANI IN VENETI – drugi venetski zbornik – *Ivan Tomažič, \$25.*
SLOVENSKE KORENINE - Ivan Tomažič \$10-mehke platnice; \$15-trde platnice
ZBORNİK PRVE MEDNARODNE KONFERENCE - *Veneti v etnogenezi srednjeevropskega prebivalstva -*
PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL TOPICAL CONFERENCE - \$32.
TRETJI VENETSKI ZBORNİK – *V Evropi 2000* – *Ivan Tomažič, \$25.*
RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM – Ptuj 2001, 46 strani, v slovenščini z angleškim prevodom, \$8.
100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1.,2.,3.,4.,5.,6. knjiga, \$15.
POTOK TREH IZVIROV – črtice, pesmi in aforizmi – Ivan Lapuh, \$15.
LUČ V ŽIVLJENJE – molitvenik z velikimi črkami, \$20.
BOŽIČNE PESMI V PROZI - Roberto Innocent, \$35.
TRIDESET DNI MED SLOVENCİ V MELBOURNU – *Dr. Vladimir Vulikič, \$25.*
PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO – *Draga Gelt, Veronika Ferfolja, \$30.*
SVETO PISMO NOVE ZAVEZE – *trde platnice \$45, mehke platnice \$30.*
THE SNOWY MOUNTAINS - Ivan Kobal, \$30, trde platnice.
PIPA, KLOBUK IN DOBER NOS – *Leopold Suhodolčan, \$1.*
SLOVENSKE LJUDSKE PRIPOVEDKE – SLOVENE LEGENDS – Dušica Kunaver, \$30.
POTOVANJE SKOZI ČAS - *Jožica Marn Gerden, \$20.*
MODERNI ANGLEŠKO SLOVENSKI SLOVAR, \$80.
SLOVENSKI ANGLEŠKI SLOVAR, \$30
ANGLEŠKI SLOVENSKI SLOVAR, \$30
USTAVA REPUBLIKE SLOVENIJE, \$10.
POBEGLI ROBOT – Vida Pečjak, \$3.
PRATIKA CELJE 2004, \$10.
CELOVŠKE, CELJSKE IN GORIŠKE
MOHORJEVE KNJIGE, \$90.
NA USODNEM RAZPOTJU - M. Peršič, \$25.
PREMIKI – *Janez Janša, \$35.*
NOVE ZGOŠČENKE (CD) CENA \$22
MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert
KOMORNI ZBOR AVE - Eno Dete je rojeno
ANTON MARTIN SLOMŠEK - Drobtnice
SESTRE KLARISE - Marija, Mati moja
FRANC JAVORNIK - Portret prvaka ljubljanske opere
KVINTET SONČEK - Večerni zvon
BRATJE PIRNAT
'IGNITE' 29. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT, \$25

Misli thoughts - Božje in človeške Misli thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | Urednik in upravnik (Editor and Manager): p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@infoxchange.net.au | Naročnina za leto 2004 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. ISSN 1443-8364
Misli na internetu: | Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam klikni na MISLI.

p. Ciril A. Božič, OFM
 Marija Anžič, laična misijonarka
Ss.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
 Baraga House, 19 A'Beckett Street
 PO BOX 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787, (03) 9853 8118
 Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

SV. CIRIL IN METOD MELBOURNE

POSTNI ČAS nas uvaja in pripravlja na velike dneve Kristusovega in našega vstajenja. Pobožnost križevega pota, ki jo opravljamo pri nedeljskih svetih mašah, ob petkih in ob torkih ter na vsakoletnem postnem romanju v Bacchus Marsh pa nas vedno znova vodi na križpotja sveta, kjer Kristus še danes trpi in umira. Od letošnje pepelnične srede naprej si lahko v kinodvoranah ogledamo najnovejši film o Jezusovem trpljenju, ki ima izreden odmev po vsem svetu. V dnevnem časopisju smo o tem lahko veliko prebrali. V postni čas sta lepo vtkana tudi praznika svetega Jožefa (19. marca) in Gospodovega oznanjenja (25. marca). Ob praznovanju sv. Jožefa imamo vsako leto na najbližjo nedeljo praznično sveto mašo na slovenskem klubu Jadran. Tako je bilo tudi letos 21. marca. Ker pa živimo v Avstraliji, ne smemo pozabiti na svetnika, ki goduje 17. marca. To je sveti Patrik ali Patricij, veliki misijonar Irske. Njegovi misijonarji so oznanjali Jezusovo veselo blagovest tudi po slovenskih pokrajinah. Irski katoličani pa so ustanovitelji katoliške Cerkve v Avstraliji.

V pripravo na veliko noč ima svoje mesto tudi **spoved, zakrament Božjega usmiljenja in dobrote**. V Kew je priložnost za spoved ob nedeljah pol ure pred mašo, od tihe nedelje naprej pa eno uro pred začetkom svete maše. V Altoni North bo spovedovanje v ponedeljek, 5. aprila 2004, od 5.00 do 6.00 popoldne in v Geelongu isti dan od 7.00 do 8.00 zvečer. V torek, 6. aprila, bo spovedovanje od 6.00 do 7.00 v St. Albansu ter v sredo, 7. aprila, v Springvale od 6.00 do 7.00 zvečer.

Na cvetno soboto, 3. aprila, bomo ob 8.30 zjutraj začeli z generalnim čiščenjem. V Slomškovi šoli bodo pletli butarice. Delo bomo sklenili z BBQ kosilom.

Cvetna nedelja, 4. aprila: ob 8.00 sv. maša v cerkvi, ob 10.00 bo v primeru lepega vremena blagoslov zelenja in maša z dramatiziranim branjem pasijona na dvorišču Baragovega doma.

Veliki torek, 6. aprila: Ob 11.00 dopoldne bo v stolnici sv. Patrika v Melbourneu krizmena maša s somaševanjem duhovnikov in škofov. Somaševanje bo vodil melbournski nadškof Denis Hart.

Veliki četrtek, 8. aprila: Maša Gospodove zadnje večerje bo ob 7.00 zvečer. Po maši bo prenos Najsvetejšega v ječo, sledi molitvena ura.

Veliki petek, 9. aprila: Ob 11.00 bo molitev križevega pota, ob 3.00 popoldne spomin Gospodove smrti, molitev pri Božjem grobu. Ta dan je strogi post.

Velika sobota, 10. aprila: Ob 7.00 zvečer bo velikonočna vigilijska – v lepem vremenu bo na dvorišču.

VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA, 11. aprila: Ker je to druga nedelja v mesecu, bo slovesno praznično bogoslužje z blagoslovom velikonočnih jedil v Kew samo ob 9. uri dopoldne, ob 11.30 v GEELONGU ter ob 5.00 popoldne v ST. ALBANSU.

Velikonočni ponedeljek, 12. aprila: V Kew bosta sveti maši ob 8.00 in 10.00.

Prva nedelja po veliki noči, 18. aprila: nedelja Božjega usmiljenja – bela nedelja. V Kew bosta sveti maši ob 8.00 in 10.00. **Ob 7.00 zvečer bo slovensko bogoslužje v cerkvi Srca Jezusovega, 283 Beechworth Road v WODONGI.** Tamkajšnji rojaki lepo povabljeni!

V MORWELLU bo slovensko velikonočno bogoslužje na **3. velikonočno nedeljo, Anzac dan, 25. aprila, ob 6.00 zvečer.**

SLOMŠKOVA ŠOLA ima pouk naslednje nedelje: 7., 21. in 28. marca, 4. in 25. aprila, vedno po deseti maši do 1.00 popoldne.

TEČAJ SLOVENSKEGA JEZIKA ZA ODRASLE je vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu od 11.00 do 1.00.

DRUŠTVO SV. EME je imelo prvo nedeljo v februarju svoj občni zbor, ki je ohranil vse dosedanje funkcije: predsednica je Olga Bogovič, podpredsednica Marta Krenos, tajnica Marija Debelak, službo blagajničarke bodo opravljale vse članice. Članicam in vsem njihovim sodelavcem se zahvaljujemo za požrtvovalno delo, še posebej za družinska kosila vsako tretjo nedeljo v mesecu, postrežbo ob nedeljah po deseti maši in še ob različnih priložnostih.

PREŠERNOVA PROSLAVA, ki jo je ob slovenskem kulturnem prazniku pripravil Slovenski narodni svet Viktorije, je bila drugo nedeljo v februarju po maši, ki je bila ob 9.00, ker je potem ob 11.30 maša v Geelongu ter ob 5.00 popoldne v St. Albansu. Na te nedelje je v Kew zelo slab obisk. To dejstvo in pa tudi splošna apatija do proslav in tudi težave v SNS so prispevali k temu, da je bilo v dvorani zelo malo ljudi. Dobili smo tudi dovolj močan dokaz, da se v Kew na drugo nedeljo v mesecu ne organizira ničesar. Je bilo pa na tretjo in četrto nedeljo v februarju zelo živahno: na družinskem kosilu ter na srečanju potnikov ladje Toscana ob 50-letnici prihoda v novo domovino. Hvala Lojzetu Jeriču za pobudo in organizacijo tega srečanja in vsem, ki ste pripomogli k uspehu.

Pater Niko se je po mesecu dni dopusta 20. marca 2004 poslovil od Avstralije in močno upamo, da ne za dolgo. Tokrat si je ogledal tudi osrednji puščavski del kontinenta, ki pa je bil zaradi obilnega deževja ves zelen, poln rasti. Zaželeli smo mu srečno pot in kmalu nasvidenje za daljše obdobje, da bi tudi v skupnosti, ki ji je služil pred leti, lahko ob njem in z njim še kaj »ozelenelo in vzcvetelo«. V februarju smo imeli na obisku še dva duhovnika iz Slovenije: V nedeljo, 15. februarja, je vodil deseto mašo **g. Alojz Suban**, župnik iz Koštabone v slovenski Istri, ki je bil na obisku pri prijateljih Ašenbergerjevih. Somaševal je tudi **g. Matjaž Roter**, lanski novomašnik, ki nam je podelil svoj novomašni blagoslov. Sedaj je kaplan v Brežicah in je bil na obisku pri stricu Ladislavu Domonkošu.

Za praznovanje 35-letnice blagoslova cerkve smo lani obnovili vso notranjščino cerkve. Klopi smo tapecirali, klečalnikov pa ne. Pa je naš redni obiskovalec cerkve **Alojz Kerec** predlagal, da bi tapecirali tudi klečalnike in ker je k predlogu takoj dodal, da bo on sam plačal vse stroške, smo ponudbo seveda sprejeli. Tako bodo klečalniki tapecirani že za praznik svetega Jožefa. Iskrena hvala Alojzu za velikodušen dar 1500 dolarjev, kolikor so stroški materiala in dela, ki ga je odlično opravil – kot prej že klopi – mojster Mirko Cestnik, ki ima v Dandenongu podjetje M.&J. Cestnik Upholstery. Tako boste obiskovalci cerkve v Kew po Lojzetovi dobroti bolj udobno klečali. Bog Ionaj, Lojze!

Na praznik lurške Matere Božje, 11. februarja 2004, je sveti oče imenoval ljubljanskega nadškofa dr. Franca Rodeta za novega prefekta vatikanske Kongregacije za ustanove posvečenega življenja in družbe apostolskega življenja (več v poročilih Izpod Triglava). V uredništvu Misli smo takoj zvedeli za imenovanje in obvestili nadškofovega nečaka v Canberro, da mu je takoj čestital. Za njim smo to storili tudi mi. Nadškof je bil presenečen nad čestitkami od tako daleč pa že v prvih trenutkih objave. Ugotovil je, da imamo še vedno dobre zveze z Vatikanom... Poklicali smo še na Brezje, kjer o dogodku še niso bili obveščeni, tako, da je prišla novica tja preko Avstralije.

V nedeljo, 14. marca 2004, je obhajal svoj 60. rojstni dan **ŠTEFAN CEK**. Ob voščilu za polnost Božjega blagoslova smo mu izrekli prisrčno zahvalo za njegovo prizadevno skrb in ljubezen do našega slovenskega misijona v Kew. Na fotografiji je **Štefan** s sinom **Markom** in vnučkom **Stephenom Michaelom**. **Dragi Štefan, Bog Vas živi še mnogo let na svet!**

Maša v domu Matere Romane bo v ponedeljek, 5. aprila, ob 10.30 dopoldne.

Marko Pogorevc, nekdanji generalni direktor slovenske policije in sedaj višji policijski svetnik, je prišel v Avstralijo v torek, 2. marca 2004. Nekoliko se hoče odpočiti in nabrati novih moči za nove izzive. Skupaj z njim ter s sestro in bratom patra Cirila, Marijo Plut in Tonetom Božičem ter Tonetovo ženo Martino in lastnikom gostišča Prepih, Milanom Kožarjem, smo preživeli nekaj lepih dni. Hvala vsem za obisk!

PREROJEN V KRSTU:

Adam Alojz MARKIČ-SMITH, rojen 04.12.2003 v Mitcham VIC. Mati Lidija Markič, oče Brandon Smith. Botra sta Tanja Markič in Greg Smith. Sv. Ciril in Metod, Kew, 21.02.2004.

ZDRUŽENI V ZAKRAMENTU SV. ZAKONA:

Anton John LENKO, sin Valentina Lenko in Matilde r. Mavrič in Monica Cathy ZRIMŠEK, hčerka Antona Zrimška in Olge r. Šober. Priči sta bila David Anthony Hvalica in Evelyn Pauline Kojc. Sv. Ciril in Metod, Kew, 22.02.2004.

Edmond Patrick LAWLESS, sin Michaela Anthonyja Lawless in Margaret Monice r. O'Dwyer in Anna Brenčič, hčerka Bernarda Brenčiča in Marie r. Koser. Priči sta bila Thomas Francis Lawless in Helen Ibarra. Sv. Ciril in Metod, Kew, 06.03.2004.

Čestitke obema paroma z dobrimi željami za nenehno rast v ljubezni.

ODŠLI SO:

JOŽE PEČAR, doma z Gorenjske, rojen v letu 1926, je umrl v Geelongu v januarju 2004. Zapušča ženo Avstralko in tri otroke.

FRANC SMRDEL je umrl 20.02.2004 v Caritas Christi Hospice, St. Vincent's Hospital v Melbourne. Rojen je bil 10.12.1932 v vasi Selce pri Pivki. V Avstralijo je prišel leta 1957. Poročil se je z Danico Mezgec s Trnja (umrla je leta 1983). Za njim žalujejo hčerki Inez in Marta z družinama, brat Ivan v Melbourne, sestra Francka v Prestranku in brat Milo v Selcah. Pogrebno mašo smo imeli v Kew 25. februarja in nato pogreb na Keilor pokopališče.

VLASTA KLEMENČIČ je umrla v Bendigu v Viktoriji 01.02.2004. Več o njej bomo napisali prihodnjič.

MARIJA BOLE roj. Volf je umrla na svojem domu v North Geelongu na pepelnično sredo, 25.02.2004. Rojena je bila 08.01.1927 v vasi

Stržišče. V Avstralijo je prišla leta 1952. V Melbourne je poročila z Ivanom Boletom iz Slavine pri Postojni (umrl leta 1998). V njeni bolezni jo je redno obiskoval avstralski župnik in vsak mesec po maši v Geelongu tudi slovenski duhovnik. Zapušča hčerko Ivanko poročeno Hynes, sina Karla z družino in sina Petra, v Sloveniji pa še dve sestri in dva brata. Pogrebno mašo je ob veliki udeležbi rojakov in prijateljev opravil v cerkvi svete Družine v Bell Parku domači župnik 27. februarja, nato je bila pokopana na Western Geelong Cemetery.

LOJZE VEKOSLAV ISKRA je bil doma blizu Ilirske Bistrice, toda na drugi strani meje, v hrvaški vasi Libac. Bil pa je vedno povezan s slovensko skupnostjo, saj je bil zaradi mnogih del, ki jih je opravil pri dvorani slovenskega kluba v Geelongu, imenovan za častnega člana. V upokojenskih letih je delal igrače in popravljal čevlje za prijatelje in znance. Umrl je 06.03.2004 v bolnišnici v Geelongu. Pogrebna maša je bila v cerkvi svete Družine v Bell parku 11.03.2004 in nato pogreb na East Geelong Cemetery.

BRANKO FRANK GUNGL je umrl 06.03.2004 v Dunolly Hospital. O njegovi smrti smo izvedeli iz osmrtnice v geelonškem časopisu. Zapušča otroke Marijo, Blanko in Teda ter nečaka Goralda z družino v Sloveniji.

RUDI ŠENKINC je v miru zaspal na svojem domu v Geelongu dva tedna pred svojim 70. rojstnim dnem, 10.03.2004. Zjutraj se ni zbudil. V Avstralijo je prišel 10. januarja 1954 z italijansko ladjo Fairsea iz Genove skupaj z Ivom Širca. Poročil se je s Holandčanko Elso in se pred osemnajstimi leti ločil. Iz tega zakona izhajajo hčerke Lilijana, Trish, Kristina, Natasha in Marija. Vse imajo družine. Pred sedmimi leti se je poročil z Margaret iz Nemčije, ki živi v Avstraliji že 51 let. Zapušča 14 vnukov, dve sestri v Sloveniji (Ilirska Bistrica, Koper) in brata v Pivki. Rudi je pred leti pomagal patru Baziliju kot zakristan pri pripravi maše v Geelongu. Pogrebno mašo smo imeli v cerkvi svete Družine v Bell Parku 15. marca. Po maši so ga odpeljali v krematorij za kremacijo.

Gospod, daj vsem našim rajnim večni pokoj. Sorodnikom pokojnih pa izrekamo sožalje v znamenju vere in v zaupanju v Vstalega Odrešenika.

BLAGOSLOVLJENE PRAZNIKE KRISTU-SOVEGA VSTAJENJA PA ŽELIM VAM VSEM.

p. Ciril

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
 p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
 313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160
 PO Box 280, MERRYLANDS NSW 2160
 Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
 Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
 valerian@pacific.net.au ** filipr@pacific.net.au

SV. RAFAEL SYDNEY

PRIHAJAMO V LETA in jubilej se za jubilejem vrsti. Slovenska društva širom Avstralije praznujejo zadnja leta jubileje: 40, 45, 50. Povsod so jih praznovali s posebnimi programi, da se slovesnost ovekoveči in da se da priznanje zvestim odbornikom, članom, prijateljem in garačem, ki so prispevali vsak svoj del pri ustanovitvi društev, pri delu in garanju zanje. Obenem pa je pri tem tudi spodbuda za nadaljno zvestobo pri društvenem delu.

Pred nedavnim sem prisostvoval **50-letnici slovenskega društva »Planinka«**. Bilo je v soboto 28. februarja zvečer. Nisem se mogel načuditi množici udeležencev. Dvorana je bila nabito polna, tudi zunaj na verandi so bili postavljeni mize in stoli. Na odru je bila zavidljivo močna skupina mladine in otrok v narodnih nošah, ki so peli in recitali v slovenščini in angleščini. Zahvala gre staršem in starim staršem, ki so otroke in vnuke pripravili za nastop. Več o tem bo poročal naš redni poročevalec Mirko Cuderman. Omembe vredno je tudi složno sodelovanje obeh klubov »Planinke« in »Lipe«. Naslednji dan, v nedeljo 29. februarja, sem opravil zahvalno mašo na »Planinki«, pri kateri smo se spomnili preminulih prijateljev in članov kluba. Po koncu maše je bila zahvalna pesem, kot se spodobi za tako priliko. Vsi navzoči so bili v veselem pričakovanju naslednje prireditve - obisk dramske skupine iz Sydneja z nastopom veseloigre »Zakonci stavkajo«, ki bo v soboto, 27. marca, ob 4.00 popoldne na »Planinki«.

TRADICIONALNO PIRHOVANJE bo tudi letos na velikonočni ponedeljek, 12. aprila. Za družabnost bo poskrbel ansambel »The Masters«. Čakajo vas tudi zanimive in lepe nagrade.

p. Valerijan

SVETI DUH GRADI NOVO UPANJE V SRCIH MLADINE SVETEGA RAFAELA

Sveti Duh deluje že od začetka našega verskega in kulturnega centra sv. Rafaela. Že dolga leta se naša skupnost razvija in spreminja. Pater Valerijan se že dolga leta trudi in prizadeva z nami, da bo njegovo delo in njegova vidna ljubezen do nas v vsakega posebej uresničena. Enako se je tudi naš p. Filip pridružil z ljubeznijo, potrpežljivostjo, zanimanjem do vsakega človeka in pogumom za učenje angleškega jezika. Zahvaljujemo se Bogu za ta dva posebna duhovnika v naši veliki slovenski duhovni družini, ki skrbita za nas in sta vedno pripravljena prisluhniti.

In to je res, da poslušata in poskrbita za nas vse. Ne samo za nas Slovence, ampak tudi za tiste, ki ne znajo materinega jezika in mešane zakone. Potrebe so tu jasne in razumljive. Vsi moramo na to pomisliti, prisluhniti, predlagati svoje mnenje in ponuditi pomoč.

Slomškovo šolo so ponosno podprli Panthers Triglav Association. Njihovo radodarnost smo vsi sprejeli z globoko hvaležnostjo. Letos ima Slomškova šola več kot 20 mladih učencev. Učenci imajo tri odlične učiteljice: Kristino Šuber, Danico Grželj in Danico Šajn. Njihovo delo zrcali odličnost in ljubezen do otrok in materinega jezika. Poleg učenja je še zmeraj veliko prostovoljnega dela. In seveda tako tudi starši radi pripeljejo svoje otroke v šolo. Tako se vsi medsebojno povezujejo v materinem jeziku, kulturi in prijateljstvu. V tem pogledu se vse lepo izvršuje.

Moramo pa se vprašati, zakaj mladina ne prihaja na nedeljske maše, posebno pa na družinske, t.j. četrte nedelje v mesecu, ki jih p. Valerijan in p. Filip skrbno pripravljata. Zakaj? Moramo se zares vprašati! Mislimo, da sta tu dva vzroka. Prvi vzrok je, da se časi zaradi družinskih

in socialnih pritiskov spreminjajo, drugi vzrok pa se je pokazal pri bolj zahtevnih otrocih in mladini, ki niso več zadovoljni samo sedeti in ne razumeti svoje okolice. Vse jih zanima, hočejo razumeti Božjo besedo pri maši in tudi sodelovati pri branju in obredu, zato na žalost več mladih družin izbere namesto našega sv. Rafaela njim bližnjo angleško cerkev.

Že večkrat so se starši in stari starši pogovarjali o potrebi razumevanja celotne maše za našo mladino in mešane zakone v angleškem jeziku. P. Valerijan in p. Filip sta to idejo podprla z odprtim srcem in veseljem in z navdušenjem bomo praznovali to prvo družinsko mašo v angleškem jeziku na tiho nedeljo, 28. marca, ob 9.30 dopoldne, ko bo med nami avstralski frančiškanski provincial p. Stephen Bliss. V mašo bomo vključili prvo berilo in Oče naš v slovenščini. Povezali bomo našo mladino pri branju, petju in oblikovanju družinske maše ter upamo, da bomo s to novo idejo pritegnili novo energijo, razumevanje Božje besede in ljubezen do našega sv. Rafaela. Polagamo zaupanje v Svetega Duha, da nas bo v svoji modrosti vodil z Bogom.

***Za glas sv. Rafaela, Andrejka Andrejaš* ODŠLI SO:**

Dne 22. januarja 2004 je v Prince Alfred bolnišnici v Camperdownu, NSW umrl **DUŠAN DERNOVŠEK**. Rojen je bil 27.7.1928 v vasi Sava pri Litiji kot sin Ivana in Marije roj. Oblak. V Avstralijo je prišel leta 1950. Najprej je živel v Bondi, nato se je preselil v Drummoine-Sydney. V Wynyardu pa je imel svoj Milk Bar. Bolehal je na srcu zadnjih nekaj let. Pokojnik zapušča sestro Magdo, ki je prišla na obisk ob njegovi bolezni, nečaka Vladimirja in štiri pranečake. Sestra Marija pa je že med pokojnimi. Mama je prav tako umrla v Sydneyu in bila upepeljena v istem krematoriju. Pepel pokojnika bodo poslali domov. Pogrebne molitve so bile opravljene v petek, 30.1.2004, v Northern Suburbs Crematorium.

Dne 3. februarja 2004 je Prince of Wales bolnišnici umrla **ANA MUC roj. NEMANIČ**. Rojena je bila 10.7.1942 v vasi Vidošiči pri Metliki. V Avstralijo je prišla leta 1964. Poročena je bila z Jožetom. Poleg njega zapušča hčerko Kathy in sina Mihaela, dva vnuka ter sestro Marijo Baša, v domovini pa še brata Ivana. Pogrebna maša je bila v cerkvi Matere Božje v Waverly, NSW, pokopana

pa je bila na slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

V soboto, 21. februarja 2004, je v Lightning Ridge, NSW, umrl **ALBIN PORŠEK (orig. PODGORŠEK)**. Rojen je bil 9.2.1920 v Gameljnah pri Ljubljani. V Špitalu na Dravi v Avstriji se je poročil z Justino Mrak. V Avstralijo sta prišla leta 1949. Albin je bil po poklicu mizar in je imel svojo delavnico v Regents Parku, pozneje pa trgovino pohištva v Guildfordu. Pred dvajsetimi leti sta odšla v Lightning Ridge. Žena Justa je umrla pred sedmimi leti. Pogreb je bil 1. marca v Lightning Ridge.

Pokojnikovim domačim izrekamo iskreno sožalje.

POSTNI IN VELIKONOČNI PROGRAM

MERRYLANDS – Prilika za velikonočno spoved bo vse postne nedelje od 9:00 dalje. Tudi ob petkih in sobotah, ter zadnje tri dni velikega tedna pred mašo ali pred obredi.

28. marec – 5. Postna (Tiha) Nedelja – 4. nedelja v mesecu,

9:00 dop - Sveti križev pot s sodelovanjem mladine

9:30 – sv. maša, družinska maša v angleščini

3. april – Cvetna sobota:

1:30 pop. – otroci bodo delali butarice, ki jih bodo prinesli naslednji dan k blagoslovu.

4. april – 6. Postna (cvetna ali oljčna) nedelja

9:30 – blagoslov zelenja, oljk in butaric na dvorišču, sledi procesija v cerkev, sv. maša z dramatiziranim branjem pasiona po sv. Luku. Prepeva mešani zbor.

7. april – velika sredo

7:30 zv. – stolnica sv. Patrika v Parramatti: škofova maša z blagoslovom svetih olj, obnovitev duhovniških obljub. Trije člani naše skupnosti bodo prejeli od škofa sveta olja.

8. april – VELIKI ČETRTEK – spomin Gospodove zadnje večerje: 7:00 zv. sv.maša zadnje večerje – darovanska procesija s svetimi olji. Po maši prenos Najsvetejšega na stranski oltar »v ječo«. Sledi molitvena ura za Cerkev in duhovnike.

9. april – VELIKI PETEK – spomin Jezusove smrti na križu: 3:00 pop. opravilo tega dne: sveto pismo, pasijon po Janezu, molitev za vse stanove, češčenje križa in sv. obhajilo. Nabirka tega dne bo za vzdrževanje cerkva v Sv. Deželi.

4:30 pop. – izpostavitve Najsvetejšega v Božjem grobu: 7:00 zv. – sv. križev pot

10. april – VELIKA SOBOTA – spomin Jezusovega počitka v grobu. Ves dan češčenje Jezusa v Božjem grobu. Ob enih popoldne sv. spoved za otroke in molitev otrok pri božjem grobu.

2:00 in 5:00 pop. – blagoslov velikonočnih jedil

7:00 zv. – obredi velikonočne vigilijske: blagoslov ognja in velikonočne sveče (na dvorišču), sledi procesija v cerkev, hvalnica Luči, berila iz stare in nove zaveze, blagoslov krstne vode, obnovitev obljub, slovesna sv. maša (prepeva mešani zbor).

11. april – VELIKONOČNA NEDELJA – spomin Jezusovega vstajenja:

8:00 zv. – slovesno vstajenje – procesija po dvorišču. Po vrnitvi v cerkev zahvalna pesem, blagoslov z Najsvetejšim, slovesna sv. maša (prepeva mešani zbor).

10:00 dop. – praznična sv. maša s petjem mladinskega zbora.

12. april – VELIKONOČNI PONEDELJEK – srečanje z Vstelim v Emavsu.

9:30 dop. in 6:00 zv. Praznična maša z ljudskim petjem

7:30 – tradicionalna družabna prireditev »PIRHOVANJE« v dvorani.

13. aprila – Torek – FATIMSKI DAN; romanje v Penrose Park z osebnimi avtomobili ali avtobusom krajevne župnije.

13. april – 2. velikonočna (Bela) nedelja – praznik Božjega usmiljenja

9:30 dop – praznična maša

25. april, - 3. velikonočna nedelja - četrta nedelja v mesecu – družinska maša pretežno v angleščini.

9:30 dop – praznična maša

Wollongong – Figtree, NSW

4. april – 6. Postna (cvetna ali oljčna) nedelja

5:00 – blagoslov zelenja, oljk in butaric, sledi sv. maša z dramatiziranjem branjem pasiona po sv. Marku

9. april – VELIKI PETEK – spomin Jezusove smrti na križu

7:00 zv. obredi velikega petka: sveto pismo, pasijon po Janezu, molitev za vse stanove, češčenje križa in sv. obhajilo. Nabirka tega dne bo za vzdrževanje cerkva v Sv. Deželi.

11. april – VELIKONOČNA NEDELJA – spomin Jezusovega vstajenja:

5:00 pop. – slovesna maša, zahvalna pesem, blagoslov z Najsvetejšim

25. april – 3. velikonočna nedelja

5:00 pop. – redna služba Božja, sicer vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu. Če je sprememba, je objavljena v nedeljo ob 8:00 zjutraj na radiu SBS (Sydney 1386 kHz AM), in na vaši lokalni postaji VOX 106.9 MHz FM od 10:00 do 11:00 dopoldne vsako nedeljo.

Canberra - Garran, ACT

21. marec – 4. postna nedelja

6:00 zv. – postna slovenska redna služba Božja.

11. april – VELIKONOČNA NEDELJA – spomin Jezusovega vstajenja:

6:00 zv. – praznična slovenska služba Božja –

izredna, velja kot redna za mesec april

Redna služba Božja je v cerkvi sv. Petra in Pavla – Transfiguration Parish, North Woden, Wisdom St. Garran, ACT, vsako 3. nedeljo v mesecu. Obvestite se med seboj in pridite. Ta služba Božja je za VAS.

Newcastle - Hamilton, NSW

18. april: 2. velikonočna (bela) nedelja

6:00 zv. – redna služba Božja v stolnici Srca Jezusovega, Hamilton (Newcastle). Po maši srečanje v dvorani. Naslednja slovenska sv. maša pri vas bo 30. maja 2004.

Cornubia »Planinka«, QLD

V soboto 27. marca ob 2:00 pop. – slovesna sv. Maša pri kapelici. Po maši je gledališka predstava »Zakonci stavkajo«, ki jo bo predstavila Igralska družina Merrylands.

18. april: 2. velikonočna (bela) nedelja:

10:30 dopoldne – slovenska služba Božja

Gold Coast, QLD

28. marec, 5. postna nedelja

10:30 dop. – slovenska sv. maša na balinišču »kluba Lipa«.

17. april - sobota:

7:30 zv. – slovesna sv. maša, cerkev Srca Jezusovega, Fairway Dr., Clear Island Waters, QLD. Lepo vabljeni!

Sunshine Coast - Buderim, QLD

Pri vas bo slovenska služba Božja na isto nedeljo kot na »Planinki«, 18. aprila. Sveta maša bo ob 5.00 popoldne v cerkvi Matere Božje (St. Mary's), Buderim, QLD (v isti cerkvi kot zadnjič). Pridite vsi, od blizu in daleč.

Perth, WA

Obisk slovenskega duhovnika v Perthu bo zaradi odsotnosti p. Filipa v mesecu juliju. Več o tem boste lahko prebrali v naslednjih številkah.

Obvestite tudi tiste, ki ne bodo brali tega in ne slišali radijskega obvestila. Lepo vabljeni!

p. Valerijan

Igralska družina Merrylands je s komedijo »Zakonci stavkajo« nastopila v klubu Planica Wollongong. Skupnost v Wollongongu ni ravno velika, so pa zato tako prijazni in ustrežljivi, da se je vredno posebej potruditi zanje in jim prinesiti nekaj uric smeha in razvedrila v zameno za nadvse gostoljuben sprejem. Nekateri gledalci so prišli celo iz oddaljenih krajev, kot je Moss Vale. Hvala lepa vsem!

V Sydneyu smo zelo ponosni na moški pevski zbor Rožmarin pod južnim soncem, ki je sestavljen iz članov vseh različnih organizacij in prav lepo napreduje. Zadnji javni nastop pevskega zbora je bil na Prešernovi proslavi v Slovenskem društvu Sydney.

Martha Magajna

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
 51 Young Ave
 WEST HINDMARSH SA 5007
 Tel.: (08) 8346 9674
 Fax: (08) 8346 2903
 E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

SV. DRUZINA ADELAIDE

RAZPORED BOGOSLUŽJA

Na tiho nedeljo bodo birmanci predstavili orodje, ki so ga uporabili za pasijon. Predstavitve bo namesto pridige!

Na cvetno soboto bomo ob 2. uri popoldne pripravili zelenje za cvetno nedeljo.

Na cvetno nedeljo bo pred mašo blagoslov zelenja in cvetja, nato procesija v cerkev, sveta maša, med mašo branje pasijona.

Na veliki četrtek bo ob 7. uri zvečer sveta maša v spomin na zadnjo večerjo, ko Jezus ustanovil sveto evharistijo. Po maši prenos Najsvetejšega v ječo, nato molitev za poklice.

Na veliki petek bodo ob 3. uri popoldne obredi velikega petka, po končanih obredih bo molitvena ura velikega petka. Med molitvijo priložnost za spoved!

Na veliko soboto dopoldne ob 10. uri izpostavitve Najsvetejšega v Božjem grobu, zatem križev pot. Od 10.30 uri naprej bo češčenje Jezusa v Božjem grobu. Popoldne ob 3. uri blagoslov velikonočnih jedil.

Zvečer ob 7. uri velikonočna vigilijska: Blagoslov ognja, velikonočne sveče, hvalnica velikonočni sveči, branje odlomkov iz svetega pisma, obnovitev krstnih obljub. Po končani vigiliji bo vstajenjska procesija okoli cerkve, nato zahvalna pesem in blagoslov velikonočnih jedil.

Na veliko noč, praznik Gospodovega vstajenja: ob 10. uri slovesna peta sveta maša, po maši pa bodo otroci, kot vsako leto, iskali pirhe okoli cerkve.

Prvoobhajanca z očetom in mamo, katehistinjo Ančko Ahlin in p. Janezom.

Spovedovanje bo na petek pred cvetno nedeljo po maši, veliki četrtek pred in po maši, na veliki petek po obredih in na veliko soboto ves dan. Otroci bodo imeli spoved na cvetno soboto ob 3. uri popoldne!

Michael in Jordan Zablodki med sorodniki in prijatelji pred oltarno mizo v cerkvi sv. Družine.

Na velikonočni ponedeljek je sveta maša po nedeljskem urniku ob 10. uri dopoldne.

Tisti, ki imate bolnika doma, v domu za onemogle ali bolnišnici, prijavite do cvetne nedelje. Na torek velikega tedna bom obiskal bolnike, da lahko opravijo velikonočno spoved.

15. februarja smo praznovali obletnico blagoslovitve naše cerkve in imeli smo tudi prvo sveto obhajilo. Ob tej priliki bi se rad zahvalil katehistinji Ančki Ahlin, ki je lepo pripravila prvoobhajanca in seveda staršema Sonji in Aleksu, za

vzorno sodelovanje in tudi samo pripravo na zakrament. Redko se dogodi, da se znajo otroci tako lepo spovedati - gre zahvala katehistinji in staršema, ki sta z vso resnostjo vzela versko vzgojo svojih otrok. Vsem, ki ste sodelovali za lep in doživet dan, še posebno bi se rad zahvalil vsem, ki ste delali v kuhinji in pekli na žaru. Vsem Bog povrni!

MLADINSKI KONCERT: Letos je na vrsti že 30. koncert, ki ni več strogo mladinski, pač pa slovenski. Letos je po nekaj letih spet na vrsti adelaidska slovenska skupnost, da organizira vsakoletni mladinski vseavstralsko - slovenski dogodek. Kljub temu, da je naša skupnost v primerjavi z Sydneyom in Melbournem mala bomo poskušali z Vašo pomočjo napraviti po svojih

Prvič sta se srečala z Jezusom v podobi Kruha Michael in Jordan Zabolocki. Čeravno samo dva prvoobhajanca in poleg tega še velika vročina, je bil praznik doživet za vso skupnost.

najboljših močeh. **Geslo letošnjega slovenskega koncerta je: SKUPAJ NA POTI.** Prijave za koncert boste prejeli še pred veliko nočjo. Adelaidska skupnost vabi vse k sodelovanju na koncertu: Več nas bo, lepše bo in pravijo, da je v slogi moč. Če bomo podprli našo skupnost za ohranjenje našega materinega jezika in naše kulture, potem se nam ni treba bati, da bomo izginili, oziroma se popolnoma asimilirali v tujem svetu. Vabim vas, da tudi letos krenemo SKUPAJ NA POT!

Za veliko noč bo v priredbi verskega središča velikonočna radijska oddaja. **Vsem rojakom, posebno pa bolnim, želim milosti polne velikonočne praznike, naj nam vsem Vstali Kristus podari Svoj MIR!**

p. Janez

Zunanji minister RS na obisku v Avstraliji in Novi Zelandiji

Zunanji minister dr. Dimitrij Rupel se je koncem februarja in v začetku marca mudil na obisku v Avstraliji. Srečal se je s kolegom Alexandrom Downerjem in drugimi visokimi državniki. S sogovorniki so pregledali sodelovanje na političnem, gospodarskem, znanstvenem, kulturnem in drugih področjih, s poudarkom na možnostih za njihovo okrepitev. Rupel je avstralsko stran ob tej priložnosti zaprosil za podporo pri včlanjevanju v Organizacijo za gospodarsko sodelovanje in razvoj. V okviru obiska je minister nastopil na nacionalnem

evropskem institutu avstralske univerze v Canberri s predavanjem na temo širitve evropske zveze in vlogi Slovenije v razširjeni uniji. Obisk je 29. februarja začel v Sydneyu, kjer se je s predstavniki društev in organizacij slovenske skupnosti, ki delujejo v avstralski zvezni državi Novi južni Wales, pogovarjal o članstvu v Evropski zvezi in NATU. Rojaki pa so ministra seznanili z aktivnostmi svojih društev in organizacij. Zunanji minister Dimitrij Rupel je iz Avstralije v sredo, 3. marca, odpotoval še na dvodnevni obisk na sosednjo Novo Zelandijo.

Sveti Francisek Asiski

Zadostovala nam je halja, ki je bila zunaj in znotraj vsa zakrpana in imeli smo še konopec in hlače. Mi kleriki smo molili oficij kakor drugi kleriki. Laiki pa so molili Oče naš. Radi smo bili v cerkvah. Učenosti ni bilo v nas in v vsem smo bili pokorni.

S svojimi rokami sem delal in bom še delal. In prav odločno zahtevam, da izvršujejo vsi bratje kako pošteno rokodelstvo. Tisti, ki niso izvežbani, naj se naučijo – ne iz poželjenja po dobičku, ampak zaradi zgleda in, da se ne polenijo. Če pa ne prejmemo ničesar za svoje delo, tedaj moramo poiskati mizo, ki jo je pogrnil Gospod: prositi moramo vbogajme. Gospod mi je povedal, da naj se tako pozdravljamo: »Mir božji s teboj!« In bratje naj zelo pazijo, da ne bodo sprejeli kakih cerkva ali bivališč ali kaj drugega, kar bi jim sezidali ljudje, če ne ustrezajo svetemu uboštvu, ki smo se po pravih zavezali, da bomo živeli v njem.

Natančno hočem poslušati generalnega ministra te bratovščine, kakor tudi gvardijana, ki mi ga dodeli, kakor je njemu všeč. In hočem biti tako zelo v njegovih rokah, da ne morem iti brez njegovega dovoljenja in proti njegovi volji, niti za korak nikamor in storiti prav ničesar, zakaj on je moj gospodar. Čeprav sem preprost in bolan, vendar hočem imeti poleg sebe vedno takega klerika, ki utegne moliti z menoj oficij, kakor je predpisano v pravih. Prav tako je tudi dolžnost drugih bratov, da slušajo svoje gvardijane in molijo oficij po predpisih in hočejo uvesti kako novotarijo ali, ki niso katoličani, tedaj je v imenu pokorščine dolžnost vseh bratov, da izročijo takega brata, kjerkoli ga dobijo, kakemu kustosu, ki je najbližji onemu

samostanu, kjer so dobili takega brata. V imenu pokorščine pa je sveta dolžnost vsakega kustosa, da ga kakor vklenjenega ujetnika skrbno čuva dan in noč tako, da se ne more izmuzniti iz njegovih rok, dokler ga ni izročil njegovemu pravemu ministru. In v imenu pokorščine je sveta dolžnost slehernega ministra, da ga odvede z onimi brati, ki so ga kakor vklenjenega ujetnika stražili dan in noč, pred kardinala iz Ostie, ki je gospodar, varuh in sodnik vsega reda.

Bratje pa naj nikar ne porečejo: »To so nova pravila.«

Zakaj to je le opomin, nauk, izpodbuda in je moj testament, ki ga zapuščam jaz, mali brat Frančišek, vam svojim blagoslovljenim bratom, da boste mogli bolje in bolj katoliško živeti po predpisih, s katerimi smo se zaobljubili Gospodu, da bomo živeli po njih.

V imenu pokorščine pa zapovedujem generalnemu ministru in vsem drugim ministrom in kustodom, da naj ničesar ne dodado tem besedam in jih tudi prav nič ne okrnejo. In vedno naj nosijo to pisanje skupaj s pravili s seboj. Kadar preberejo na zborovanjih pravila, naj preberejo še te besede. V imenu pokorščine strogo zapovedujem vsem bratom, duhovnikom in laikom, da prav nič ne predružačijo pravil ali teh besed, češ: »To je treba razumeti tako.« In kakor mi je Gospod podelil, da preprosto povem in napišem pravila in te besede, tako jih morate razumeti tudi vi, preprosto in enostavno, brez primesi in jih sveto izpolnjevati do konca.

Vsak pa, ki bo to izpolnjeval, bo deležen blagoslova najvišjega Očeta v nebesih, na zemlji pa blagoslova Njegovega preljublje-nega Sina in Tolažnika, Svetega Duha in vseh nebeških sil in vseh svetnikov. Jaz pa brat Frančišek, vaš mali služabnik, potrjujem, kolikor je v moji moči, po notranje in zunanje, ta najsvetejši blagoslov. Potem se je globoko oddahnil in zašepetal: »Gospod, storil sem, kolikor sem mogel. Vem, da ne bodo vsi in povsod slušali teh besed. Ti se jih usmili in jim pomagaj, moj ljubi! – Moja pot

je mirna – v Tvojih rokah so.« Medle sence so se splazile v sobo. Stisnile so se v kotih, da je bilo črno v njih, razpredle so se do stropa, da je bilo komaj videti postave bratov. Na postelji se je belilo Frančiškovo obličje. Tišina je brnela kakor v breznu. Zunaj so zazvonili zvonovi, lastovke so cvrčaje zadevale v šipe. Oko – nebo z majhno zvezdico – se je zagledalo v okno. Glas zategle, otožne pesmi je jeknil z griča.

Pri svetem Damijanu

»In ni – zares ni nobenega upanja več?« je vprašala Klara in brat Leon je odvrnil tako tiho, da je beseda samo dehnila iz njega: »Ni...«

»Pa povej, še povej, kako mu je, kaj govori?«

»Kakor otrok leži,« je govoril Leon in ves je bil sklonjen in bled in se smehlja.

Zaželi si tega in onega; zadnjič je prosil koščka ribe, potem mu je odleglo, je menil.«

»Pa je jedel?« je vprašala Klara. »Ah – ni. Komaj se je dotaknil z ustnicami, koj jo je porinil od sebe in bil ves nesrečen, da nas je nadlegoval.«

»O, ti ljubi Frančišek!« je zavzdihnila Klara. »In zadnjič ponoči je kar hipoma poklical brata Angela in ga prosil, tako milo je prosil, naj mu

Cerkvica svetega Damijana v Assisiju.

prinese vršiček peteršiljčka.«

»Peteršiljčka?«

»Da – in brat Angelo ni šel prav nič rad na vrt, saj je bila tema, da ni našel stezic in je gazil po gredicah. Pa se mu je vendarle posrečilo najti peteršiljček. Prav nejevoljen ga je prinesel. A očetu je bilo že žal, da je poslal Angela na vrt in prav iskreno mu je stisnil roko in ga prosil odšuščanja.«

»In potem?«

»Potem je dejal drugo jutro: Ležim in se zaradi mene jezite, ker vas tako zelo nadlegujem. Gotovo si mislite, kako po nepotrebnem

ubijate čas z menoj in bi rajši delali kaj drugega ali molili. Zato vas lepo, lepo prosim, da niste nejevoljni zaradi sitnosti z menoj. Glejte, saj ne delate le zame, ampak koristite vsemu redu. In, če mi strežete, tedaj vedite, da vam bo Gospod vse povrnil, kar storite zame.«

Tako hudo nam je bilo, ko nam je to povedal, da smo se vsi razjokali in pokleknili okrog njegove postelje.«

Tudi Klara je zaihtela in dejala: »Povej mu ljubi brat Leon, da smo vse njegove sestre vedno v duhu z njim in prosimo Gospoda zanj.

In čeprav ga sedaj ne smemo videti – ah!

Pa bi ga tako srčno rade videle! – Vendar ne jadikujemo in se mu iskreno – povej iskreno – zahvaljujemo za njegove mile besede in ga pozdravljamo do onega zadnjega pozdrava...«

Škrjanček se je dvignil prav pred njima izpod oljke in zapel. Na cipresi so začivkali vrabčki, dvoje otročajeve je steklo po poti navzdol in živo so jima gorela lica. »Zdaj pojde,« je govoril Leon, »pojde iz škofove palače tja dol v Porcijunkulo. Pravi, da bo ondi manj sitnosti z njim in bi rad videl cerkvico Marije z angeli... To bo njegova poslednja pot, sestra Klara...«

se nadaljuje

KRIZEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

Leto 2004: Zlati jubilej prvega slovenskega društva v Avstraliji

V VESTNIKU, VELIKO LET NAZAJ je pisalo: »V letu 2004 bo Slovensko društvo praznovalo zlato obletnico obstoja na vrhu hribčka, ki nas spominja na lepoto naše rodne domovine« in res je tako in ponosni smo.

Iz ustnih virov in iz arhivskih dokumentov je razvidno, da so se takrat mladi Slovenci in Slovenke že pred tem datumom zbirali skupaj, se pogovarjali po privatnih domovih, govorili in sanjali, da bi ustanovili organizacijo in imeli slovenski dom. Priredili so nekaj zelo uspešnih kulturnih in plesnih prireditev, vendar kot vidimo, je bil njihov cilj, da zberejo odbor in tako so sklicali prvi ustanovni občni zbor 19. decembra 1954, ki je bil v dvorani na Theodore Street, St. Albans. Zbrali so odbor, ki naj bi vodil in skrbel v prid takrat imenovanega Slovenski klub Melbourne.

Mnogi so že pokojni, pa vendar je društvo rastlo, se razvijalo, nudilo domačnost, slovensko besedo, slovenske navade in običaje.

Zlati jubilej bomo slavili preko celega leta in tako je bila prva prireditev že 6., 7. in 8. februarja: razstava likovne umetnosti in domače obrti - Art and Craft Exhibition.

Bil je tudi kratek kulturni program, posvečen obletnici dr. Franceta Prešerna. Melissa in Leah Fistrič sta zapeli obe narodni himni, kot predsednica sem pozdravila povabljenе goste in vse navzoče. Ljubica in Natalija Postružin sta recitirali Prešernovo pesem, pevski zbor "Planika,, pod vodstvom Ronalda Carmody, nam je zapel lepe domače pesmi. Lojze Jerič je recitiral pesem Vrba, Ivo Leber je povedal o sami razstavi, program je povezoval Stanko Penca.

Poleg gostov slovenskih društev in organizacij, je bil gost Member of Parliament for Eltham Mr. Steve Herbert in Deputy Mayor of Nillumbik Shire Mr. Tony Ravnic, ki je spregovoril in uradno odprl razstavo.

Že v petek zvečer, ob uradni otvoritvi razstave, je bil nepričakovano velik obisk, kakor tudi oba naslednja dneva, kljub visoki vročini v nedeljo, ki se je povzdignila preko 40 stopinj Celzija.

Razstava je bila lepo pripravljena; razstavljalo je preko 37 umetnikov, bilo je razstavljenih preko 70 slik in več miz domače obrti; ročna dela, nakit, leseni izdelki ter rezbarsko delo.

V dvorani na zidu visi slika: logo društva za društveni zlati jubilej, ki jo je izdelala Tanja Ledwich in narisal Viktor Lampe.

Velika zahvala, da je razstava tako uspela, gre Ivu Leberju in Magdi Pišotek ter njihovim sodelavcem, vsemu odboru, posebno podpredsedniku Mirotu Ogrizku ter vsem, ki so karkoli pomagali pri prvi, v letu tako uspešni prireditvi.

Hvala vsem umetnikom in razstavljavcem. Hvala tudi Lojzetu Jeriču, ki je podaril društvu svoje delo, mozaik Prešerna in cerkvice sv. Marka s Stolom v ozadju.

Stanko Penca in Milena Brgoč, predsednica SDM.

Na vaškem trgu pa je Rasim Aleševič, UNIOR Australia Tool Ind. razstavljal in prodajal orodje iz Slovenije: varilne stroje, bruse, stroje za mehaniko, vrtno orodje, orodje za kanalizacijo iz Lendave, Iskra Kranj in Elektroda iz Jesenic.

V tem letu bodo naslednje prireditve:

14. marca – lovski piknik, ne pozabite: pri lovcih in njih šalah, o dogodivščinah na lovu ni nikdar dolgčas, pa še pujska na raznju bodo imeli in jelenov golaž.

9. maja – materinski dan; kaj je lepšega kot je mama.

27. junij - nedelja slovenski dan - pokazali naj bi našo slovensko hrano, morda izdali knjižico receptov, ki bi jih napisale matere, očetje, kot jih sedaj ustno izročamo svojim otrokom.

18. julija - pokušanje vin, koline.

21. avgusta - Next Generation: prireditve za prvo generacijo, ki je že blizu 50 let, mlajšo okrog 30 in potem še za drugo in tretjo generacijo različne starosti. Pripravlja mladina in ne več tako mladi po njihovih željah. Pridružite se.

5. septembra - očetovski dan - pokazali bomo v slikah in filmih, kje so očetje dobili nedeljske žulje (pri kopanju, zidanju SDM).

10. oktobra - balinarski piknik. Ta dan morajo biti vse krogle zlate, verjetno balinarsko tekmovanje za pokal 50. obletnice (o tekmovanju več kasneje).

7. novembra - Vsi sveti: molitve pri znamenju za umrle člane SDM (kot vsako leto).

20. novembra - v soboto uradno praznovanje

s kratkim kulturnim programom.

21. novembra - piknik, Pokaži kaj znaš, na vaškem trgu in drugo.

5. decembra - Miklavževanje in ker se je prvi sestanek pripravljalnega odbora vršil 5. decembra 1954, bomo ta dan s slavnostno mašo sklenili naše praznovanje zlatega jubileja.

Seveda so vmes še velikonočni piknik, Boxing day piknik (sv. Štefan) in končno Silvestrovanje.

To naj bi bil spored preko vsega leta, je pa možno, da zaradi nepredvidenih vzrokov pride do sprememb.

Zgoraj ste brali, da pripravljamo knjižico receptov domače hrane, ki smo jo jedli ali kuhali doma, se zapomnili, ko so nas učile matere ali stare matere. Tisto pravo kmečko hrano, pecivo ali kruh, ki jo znamo mi skuhati, našim otrokom pa rečemo samo "malo tega pa malo tega in tega,, pa potem vseeno ne veš, kaj in kako se napravi. Prosim vse, ki želijo sodelovati in imeti svoj recept v knjižici, člani ali nečlani, da napišejo, kako se skuha ali speče (s točno mero, težo ter čas kuhe ali pečenja). Verjetno ste hrano ali pecivo tudi prilagodili današnjemu času. Zaželeno je, da je slovenska hrana. Vsak odgovarja za svoj recept. Prosim, pokličite Anico Markič na telefon 03 9879 5079 ali Anico Kodila na telefon 03 9432 4132. Odgovorni sta za zbiranje receptov in se lahko z njima točneje o tem pogovorite.

Milena Brgoč
predsednica SDM, Eltham VIC

Ivo Leber govori ob odprtju razstave v počastitev zlatega jubileja prvega slovenskega društva v Avstraliji, Slovenskega društva Melbourne.

Praznovanje zlatega jubileja Planinke

Petdeseta obletnica združevanja Slovencev v Queenslandu se je začela v soboto, 29. februarja, s koncertom v dvorani društva Planinke. Dobra udeležba rojakov, prijateljev in sodelavcev številnih odborov preteklih 50 let v napolnjeni dvorani je dokazala, da nam slovensko društvo veliko pomeni. Že prihod otrok na oder v lepih narodnih nošah nam je vsem zagotovil dober začetek proslave. Na odru so se predstavili Zala Skrbiš, Matija Skrbiš, Mariah Cuderman, Bianca Grbavac, Daniel Grbavac (oba iz Vahove družine), James Cuderman, Rebeca Cuderman, Ryan Cuderman in Shay Tredwell (tudi iz Vahove družine). Narodne noše jim je naredila Vika Gajšek. Napovedovala sta Marta Skrbiš in Joe Podobnik. V lepi slovenščini sta ob spremljavi ostalih otrok zapeli Mariah in Shay: Na Planinki je lušno biti..., katero je za ta jubilej sestavila Anica Cuderman. Mariah je tudi zapela: Stoji učilna zidana... Zala nam je deklamirala Kuntnerjevo pesnitev. Matija pa je v angleščini deklamiral Franceta Prešerna.... Shay in Daniael sta zelo lepo in korajžno zapela: Miška, miška, kam si šla... Ob koncu so vsi zapeli: Mi se imamo radi, radi, radi..., nato je še Ryan deklamiral šaljivko: Jaz sem bolan in zaspan... Otroci so želi bujen aplavz. Dali so nam upanje, da bodo za nami le še nekateri, ki bodo vzdrževali slovensko navzočnost tukaj. Jožica Polak je tudi sestavila deklamacijo za Planinkino praznovanje, katero je na odru prebrala Katica.

Imeli smo priliko si ogledati dokumente, zapisnike in fotografije iz dobe pred 50 leti. Veliko oseb na skupinskih fotografijah iz dobe združevanja prvih veselih večerov ni več med nami. Tisti redki mladeniči in mladenke na fotografijah, ki so bili navzoči ta večer, so nam vedeli povedati o veselju in zanimivosti prvih skupnih srečanj. Tudi Stanko Sivec nam je prinesel nekaj lepih slik iz obdobja 1954. Plutova mama Kristina in ata Jože, kot tudi vsa Plutova družina, je bila v tisti dobi snovanja Slovencev v Brisbanu zelo delavna in aktivna vsepovsod, na vsakem srečanju in prireditvi.

Trio Avstralskih 5 je ob zvokih poskočnih melodij poskrbel za ples in veselo razpoloženje navzočih. Med sabo smo imeli tudi znamenitega pevca Marjana Zgonca, ki je s svojim lepim in močnim glasom osvojil občinstvo. Posebno priznanje pa prav gotovo zaslužijo pridne gospodinje, ki so nam pripravile veliko izbiro dobre hrane.

Nedeljska udeležba pri zahvalni maši ni bila tako številna kot prejšnji večer. Pater Valerijan, ki je prav za to praznovanje prišel iz Sydneya, je v pridigi poudaril svetopisemski pomen jubileja. Že v stari zavezi piše, naj bo jubilejno leto čas sprave, medsebojnega odpuščanja in tudi odprave dolgov. Nekatero steno društva Planinke je Jože Čeh prebelil za to praznovanje, zato je dvorana spremenjena za bogoslužje, bogato okrašena z rožami dobila res pravo praznično vzdušje. Praznovanje 50 - letnega delovanja slovenske skupnosti v Brisbanu se bo nadaljevalo še naprej. V soboto, 27. marca, sprejeli igralsko skupino iz Merrylandsa, ko nam bodo ob 4. uri popoldan uprizorili odersko komedijo ZAKONCI STAVKAJO. Torej se nam obetajo še veseli večeri v domači družbi.

Lep pozdrav iz Kraljice dežele.

Mirko Cuderman, QLD

Ryan Cuderman, Shay Tredwel, Daniel in Bianca Grbavac, Mariah, James in Rebeca Cuderman so krasili in pomladili našo skupnost v narodnih nošah, ki jim jih je sešila Vika Gajšek.

Iz Wollongonga

Zopet lahko poročamo, da smo se imeli lepo v našem slovenskem klubu Figtree.

Spoznali smo se z dobrodošlim pevcem Marjanom Zgoncem, ki je pripotoval iz naše rodne Slovenije. Pel je sam solo s svojim navdušenim glasom lepe domače pesmi. Pogrešanih je bilo kar lepo število, gotovo so bili zadržani z delom. Kuharice so kot ponavadi poskrbele za večerjo. Tudi plesa ni manjkalo, tako, da smo bili vsi v prijetnem razpoloženju. Vsi smo potrebni zadovoljne družabnosti in razgovora. Naj gre zahvala od nas vseh pevcu Marjanu Zgoncu za lepo petje in veselo razpoloženje med nami. V upanju, da se je dobro počutil med slovenskimi izseljenci tu v Avstraliji. Vsem dobrodošlim naj gre zahvala za udeležitev tega prijetnega večera. Prišel je čas, da smo se morali posloviti in bomo v upanju pričakovali snidenja v večjem številu obiskovalcev v slovenskem klubu Figtree.

Mnogo zadovoljstva in sreče ter lep pozdrav.
Bog živi! **Ivanka Žabkar, Wollongong, NSW**

Iz Lightning Ridgea

Mogoče boste našli prostor za to sporočilo v Mislih. Marjan je bil naročnik Misli in jih seveda več ne rabi. Vedno manj nas je Slovencev v Lightning Ridgeu. Z vsakim, ki nas zapusti, po malem umiramo tudi drugi, saj so nas družili spomini na Slovenijo in na izseljenska leta. Posebno v naših poznih letih radi obujamo spomine v domačem jeziku. Zdaj imajo tu grob: Jože Koprivc, Justina Poršek, Angela Triler, Marjana Solomon, Alojz Kučan in **ALBIN PORŠEK**, ki je umrl 22.2.2004. Albin je bil rojen 9.2.1920 pod Šmarno goro pri Ljubljani. Po vojni je bežal v Avstrijo in tam srečal Justino, ki je tudi pribežala tja s sestro Marijo in Vinkom Ovijačem. Albin in Justina sta se poročila leta 1947 in istega leta tudi prišla v Avstralijo. Albin se je takoj zaposlil v svoji stroki kot mizar. Kasneje je odprl delavnico in trgovino. Pri dostavi pohištva si je poškodoval križ, zato je leta 1969 prišel v Lightning Ridge kjer imamo vroče toplice, ki mnogim pomagajo lajšati bolečine. Tudi Albinu se je zdravje izboljšalo in življenje v Lightning Ridge mu je bilo tako všeč, da je ostal tu do konca. Tu je imel veliko prijateljev in se je počutil kot doma. Vsa leta je bil mojster kuhar, ko smo imeli prireditve v naši katoliški župniji. Zadnjič sem obiskala Albina v

soboto, 21.2.04. Kuhal je ričet in ga dajal v male posode zmrznit. Spremil me je do avta, kar ni bila njegova navada, in rekel je, naj spet kmalu pridem. V nedeljo, 22.2.04, ob štirih popoldne, ga je sosod našel v kuhinji mrtvega. Hvala Bogu, Albin ni imel težjih bolečin in je bil do zadnjega bister in nasmejan. Pogrebne molitve so bile v katoliški cerkvi in pokopali smo ga 1. marca 2004. Justinina sestra Marija Ovijač in njena družina so prišli iz Sydneya spremit Albina na zadnji poti. Albin zapušča v Sloveniji šest sester in enega brata. Albin je bil najstarejši v družini in nam je bil kot oče, pravi sestra Iva. Sorodniki so imeli mašo in molitve v Tacnu pri Ljubljani ob času Albinovega pogreba.

Cilka Žagar, Lightning Ridge, NSW

Slovenski psihiatri na kongresu v Sydneyu

Od 9. do 13. februarja je v Sydneyu potekal svetovni kongres biološke psihiatrije. Udeležilo se ga je več kot tisoč psihiatrov iz šestdesetih držav. Iz Slovenije nas je bilo preko 20 zdravnikov. V tem tednu smo imeli čudovito priložnost preveriti in dopolniti svoje izkušnje in znanje. V prvi vrsti je šlo predvsem za izmenjavo praktičnih kliničnih izkušenj pri delu s pacienti. Prikazane so bile tudi različne mednarodne raziskave in študije. Pri vsakdanjem delu s pacienti običajno vsem zmanjkuje časa in energije za pogovore s kolegi. V tem smislu taka srečanja na kongresu predstavljajo zares dobrodošlo druženje in strokovno izobraževanje. Hkrati pa je šlo za svetovno in mednarodno srečanje, ki po svoje utrjuje pomen in vrednost našega vsakdanjega dela. Biološki pristop pa še dodatno vzpostavlja most med vzhodnim in zahodnim pojmovanjem človeka in medicinskim pogledom na človeka.

Poleg strokovnosti pa je največja vrednost takšnega srečanja medsebojno spoznavanje in poglobljanje človeških vezi med udeleženci kongresa. Prav vsi smo bili prijetno presenečeni nad prijaznostjo Sydneya. Občudovali smo lepoto mesta. Zadnji dan pred odhodom smo imeli čudoviti izlet v Blue Mountains in si dokaj od blizu ogledali čredo kengurujev. Vrnili smo se navdušeni nad Avstralijo in marsikdo si želi, da bi imel še kdaj priložnost priti v deželo, kjer skoraj vsi domačini vedo za Slovenijo. Prav gotovo bo pa en teden prekratek čas. **Jože Kociper, dr. med., Maribor**

Srečanje Slovencev, ki so prišli v Avstralijo pred petdesetimi leti

Prvo srečanje slovenskih rojakov, ki so prispeli pred petdesetimi leti z ladjo Toscana, je bilo v slovenskem središču Kew, 22. februarja 2004. Srečanja se je udeležilo 120 potnikov, med njimi so bili tudi tisti, ki so prišli v Avstralijo istega leta, toda z drugimi ladjami ali letalom.

Marcela Bole, polna življenjske energije in korajže in Lojze Jerič, pobudnik in organizator srečanja Toscana 2004.

Toscana, tako, da je bilo vse narejeno, da smo se lahko res lepo počutili. Rudi Iskra je prinesel fotografije, stare 50 let, da smo se lahko primerjali (zlati sivi priseljenci).

Imeli smo čudovit program, ki ga je organiziralo cerkveno in kulturno središče Kew. Melissa Fistrič in Andrew Bratina sta nam zapela obe himni. Ivo Leber pa nam je izredno lepo opisal ta nepozabljeni dan.

Pevski zbor Planika nam je zapel tri pesmi: Zaplula je barčica moja, Sirota jaz okrog blodim in Potnik od kod si ti doma. Andrew Bratina nas je spomnil naše mladosti, ko nam je recitiral pesem: Žalost mene premaguje, ker zapustil bom svoj dom.

Peter Mandelj nam je opisal pot iz Trsta do Melbourne na ladji Toscana.

Zbrani vsi, ki so prišli v Avstralijo pred 50 leti in so se udeležili slovesnosti.

Zbrali smo se v cerkvi, kjer sta p. Ciril in p. Niko Žvokelj darovala sveto mašo, v zahvalo za srečno pot in nato za življenje v novi domovini Avstraliji. Spomnili pa smo se tudi tistih, ki uživajo večno plačilo pri Bogu med svetniki, pa smo del zemeljske poti prehodili skupaj od takrat, ko smo odpluli iz rodne Slovenije.

Po sveti maši smo se odpravili v dvorano, kjer so bile sveže pogrnjene mize s cvetjem okrašene. Izgledalo je, kot da se pripravlja ohcet. Članice društva sv. Eme so nam pripravile okusno kosilo. Anica Smrdel je pripravila in okrasila oder. Fani Šajn pa je prinesla sliko ladje

Kako lepo in prisrčno se je bilo srečati po tolikih letih in obuditi spomine na tisti mesec zibanja v novo domovino. Na fotografiji so potniki z ladje Toscane v februarju 1954.

Ana Marija Cek nas je presenetila z lepo torto v obliki ladje Toscana.

Lojze Jerič, organizator srečanja, se je zahvalil vsem nastopajočim in gostom. Imeli smo res lep dan. Pozno popoldne smo se začeli poslavljati in razhajati v upanju, da se še snidemo. Dve gospe sta prosili za šopke nageljčkov, ki so bili na mizah, da jih ponesejo na grobove svojih pokojnih mož, ki sta tudi prišla skupaj z nami. Čudovito! Prav to dejanje odkritosti, ljubezni in spomina do moža je bilo vrhunec tega srečanja.

Lojze Jerič, Melbourne

Slovenska skupnost v Canberri

Glavno mesto Avstralije, Canberra, ki se nahaja v Australian Capital Territory (ACT), (ozemlje glavnega mesta), je po številu prebivalcev približno enako Ljubljani. V njem živi skoraj ena tretjina takozvanih novih Avstralcev ter njihovih potomcev. To so ljudje, ki niso bili rojeni v Avstraliji in so postali 'Novi Avstralci' s stalno naselitvijo. Med temi so skoraj vsi narodi sveta, nekateri v večjem številu, drugi so bolj redki. Mnogi imajo lastne organizacije, ki so združene v Multicultural Council of ACT (Mnogokulturni zbor ACT). Slično združenje povezuje narodne skupine tudi po ostali Avstraliji. Tudi Slovenci v Canberri smo del te organizacije, ki letno organizira Multikulturni festival, navadno v februarju. Tako je bilo tudi letos. V sredini mesta, pod zdaj že skoraj košatim drevjem, je bilo veliko stojnic z različnimi ponudbami, med temi pa tudi stojnice društvenih organizacij, ki so ponujale svojo tipično hrano in pijače. Med temi je bilo tudi Slovensko društvo s kranskimi klobasami in kislim

zeljem, pecivom, potico in raznovrstnimi pijačami, kjer ni manjkalo niti slivovke.

Slovensko društvo in Slovenci na splošno so vsa leta sodelovali na Festivalu, ki se je običajno pričel s povorko, nato s stojnicami in kulturnimi nastopi sredi mesta, kar na dveh odrih. Najbolj uspešen slovenski prispevek je bil leta 1996, ko je prišla v Avstralijo mariborska folklorna skupina 'Študent' z muzikalno skupino 'Fraj kinclari'. Izvrstni plesalci in muzikantje so ustvarili krasno vzdušje, ki ga bomo Slovenci težko ponovili.

Kljub temu je bil tudi letos naš prispevek lep. Predstavljal nas je pevec iz Slovenije, Marjan Zgonc, ki je navdušil navzoče. Nastopil je na obeh odrih in zapel na enem tri pesmi, na drugem pa kar šest. Ob društveni stojnici se je družba zabavala pozno v noč, saj je bila popoldan vročina preko 35 stopinj. To nas je spominjalo nazaj dobro leto dni, ko je 18. januarja ob visoki temperaturi in močnem vetru zagorel del Canberre in je zgorelo preko petsto hiš, med temi pa so izgubile življenje štiri osebe. Tokrat, hvala Bogu, s požarom nismo imeli opraviti, temperatura je pa bila približno enaka.

Naslednji dan je Marjan Zgonc imel nastop tudi v Slovenskem domu, kjer je imel zadovoljiv obisk. Navzoči so mu pridno ploskali, nazadnje je pa društvo postreglo še z ražnjem, vsem ki so ga želeli. Marjana Zgonca smo povabili tudi na slovensko radijsko uro v torek dopoldan, kjer nam je nekaj več povedal o svojem petju in življenju. Povedal nam je tudi, da je zelo zadovoljen s svojim prvim nastopom v Canberri in da se mu naše mesto izredno dopade, ker je tako urejeno in čisto. V Avstralijo je prispel za šest tednov, ko bo obiskal skoraj vsa slovenska društva od Melbournea do Brisbane. Želeli smo mu srečno pot in veliko uspeha pri vseh nastopih. **Cvetko Falež, Canberra ACT**

Spoštovani urednik p. Ciril!

Prisrčno se Vam zahvaljujem za redno pošiljanje Misli. Zelo rada jih berem. Žal mi je, da se morate toliko truditi, da spravite skupaj dovolj denarja, da gre mesečnik naprej. Mnogo dobrega nam poroča, zato sem gotova, da bo ljubi Bog pomagal Vam in nam v prihodnosti.

Še enkrat najlepša hvala Vam in vsem, ki pomagata v uredništvu in Bog naj vam vsem poplača za trud in naj blagoslovja Vaše delo.

Pavla Marinović, QLD

STVARJENJE SVETA

Ko je Bog ustvarjal svet, je uporabil vso svojo vsemogočnost in ustvarjalno moč, da je iz nič naredil svet, vse kar obstaja. Kar si je zamislil, je želel in hotel postaviti v neskončni kozmos.

Nihče od ljudi tega ni sposoben dojeti. Zato so ljudje, ki te resnice ne morejo dojeti ali sprejeti, še več, niti nočejo verjeti v obstoj Boga – Stvarnika.

Ti ljudje mislijo, da so modrejši od verujočih. V svoji prevzetnosti vprašujejo; Kdo pa je Boga ustvaril, kako je pa Bog nastal?

Takšni ljudje ne znajo razložiti niti to, kako lahko oni sami mislijo in presojaajo, niti to, kako se v njih samih porajajo misli. Zavedajo se samo tega, o čemer razmišljajo. Radi pa bi vedeli, kdo je ustvaril Boga.

Obstoj življenja je prav tako nerazložljiva skrivnost. Imamo svoje življenje, opazujemo različne oblike življenja okrog sebe, pa vendar nihče ne zna razložiti, kaj življenje je, ker ga je ustvaril Bog. Ljudje s svojim razumom niso sposobni odkriti in spoznati Božjo moč, s katero je ustvaril življenje. Zato bo življenje ostalo večna skrivnost.

Nihče ne bo mogel nikdar odkriti nastanek Boga, ker ni sposoben tega razumeti in spoznati. Če bi bilo to možno, potem bi ljudje hoteli postati bogovi in bi se vojne prenesle v vesoljna prostranstva.

Naj nam ljudje, ki ne verujejo v obstoj Boga, povedo, kdo je ustvaril evolucijo in kako je nastala. Ali je ustvarila sam sebe, ali je obstajala pred stvarjenjem sveta? Na to vprašanje je lažje odgovoriti, ker vsakdo lahko filozofira, kolikor ga je volja.

Če je evolucija ustvarjala svet, pomeni, da je obstajala pred stvarjenjem, ne oziraje se na trajanje ustvarjanja. Dobro je znano, da evolucija razvija že obstoječo materialno stvarnost. Tako se samo po sebi ponuja vprašanje: Kdo pa je ustvaril materijo, ker ni mogla sama od sebe nastati?

Kot filozofija in znanost nista sami od sebe nastali,

ampak so ju ustvarjali znanstveniki, tako tudi evolucija in materija nista ustvarili sebe, temveč ju je ustvaril Bog.

Evolucija ni živo bitje, nima razuma, zato ni mogla ustvariti materije v ogromnem prostranstvu vesolja, niti življenja na naši materi Zemlji.

Zato je pravi absurd verjeti, da je ves svet nastal z evolucijo. Modro je verjeti v Božje stvarjenje.

Naj ljudje, ki se sprašujejo o stvarjenju Boga, dokažejo svojo veličino s tem, da naredijo 'ping-pong žogico' ne da bi uporabili materijo z Zemlje, ker jo je ustvaril Bog, oz. po njihovem mišljenju evolucija. Če tega niso sposobni narediti, pomeni, da je evolucija pametnejša od njih.

Poskušajmo doumeti samo en primer: Kako bi lahko evolucija v tek poglala naš planet in vsa nebesna telesa ter jih vzdrževala v gibanju, če je, po oceni znanstvenikov, samo Zemlja težka okrog 5.977 trilijonov ton, kaj pa celotno vesolje?

Kaj bi se zgodilo, da bi se Zemlja odločila za kratek počitek v svojem nenehnem gibanju? Vemo, da se zemlja, skupaj s soncem, giblje s hitrostjo 300 km/s. Ko bi se odločila za trenutek počitka, sem prepričan, da je vsi svetovni znanstveniki, z vsemi razpoložljivimi tehničnimi sredstvi, ne bi mogli

ponovno spraviti v gibanje, pa čeravno z mnogo manjšo hitrostjo. Zemlji uspeva nekaj, kar človeku do sedaj ni. Neprestano gibanje – perpetuum mobile.

S tem primerom se dokazuje, da to, kar ljudje nismo sposobni razumeti, še ne pomeni, da ni mogoče, ali da ne obstaja.

Zato se je smiselno zahvaliti Bogu za vse, kar nam je podaril, še posebej za zemljo, ki jo je ustvaril.

Mato Topić
Dom matere Romane
Melbourne VIC

Pismo iz Amerike

Spoštovani in dragi pater Ciril!

Bil sem v pogostem stiku z Vašima predhodnikoma p. Bernardom in p. Bazilijem. Seveda z zanimanjem in hvaležnostjo zasledujem tudi Vaše delo in Vam iskreno želim mnogo uspehov.

Ko sem bil svoječasno več let tudi sam v hudih škripcih, kako poravnati stroške za tisk naših knjig (o čemer za ožje prijatelje in sodelavce pišem v poročilih SRCA, 2001, na 3. in 4. strani), zelo dobro razumem Vaše skrbi, kot jih razodenete v članku "Komu je še mar slovenska tiskana beseda v Avstraliji?" Naj zato takoj priložim ček za 210 ameriških dolarjev za triletno naročnino in še skromni osebni dar za Vaš tiskovni sklad. Nekateri listi kot npr. Ave Maria, tiskajo poleg naročnikovega naslova datum, ko se izteče naročnina, pri drugih sem pa vsaj jaz v svoji pozabljivosti vedno negotov, kako stojim. Občasno sem v stiku z Vašo ljubeznivo knjižničarko gospo Oppelt (ki sem jo spoznal ob svojem obisku Avstralije leta 1998, ko sem bil tudi gost patra Metoda) in s prijateljem p. Valerijanom. S patroma Metodom in Valerijanom smo se spet videli ob Valerijanovem zlatomašnem jubileju v Lemontu, p. Metod pa nas je tudi obiskal na našem domu. Zasledujem, kolikor mi je mogoče, utrip življenja avstralskih Slovencev in zlasti še njihove uspehe, čeprav sedaj žal nimamo več tako zavzetih in plodnih sodelavcev, kot so bili npr. p. Bazilij, ing. Žigon in še nekateri, ki so se preselili v večnost ali pa jih začenjajo zdelovati leta. Pravkar sem končal rokopis kot sotrudnik knjige, ki bo izšla v Sloveniji in sedaj se vrnem na zahtevne angleške bukve tu v Ameriki, medtem pa bo, upam, dozorela poleg imenske še celotna predmetna klasifikacija naših bogatih arhivov za ves svet (s čemer se muči moja dobra ženka Milena, ki gre letos junija v pokoj). To bo osnova za pisanje opusa o slovenskem doprinosu avstralskih Slovencev. Upam, da bo še Bog dal ljubo zdravje, saj slovenske trme nam ne manjka!

Vam in Vašim sodelavcem pa iz srca želim ves Božji blagoslov pri odgovornem delu na peti celini. Na rojake v Avstraliji imam res lepe spomine.

Vas prisrčno pozdravljam, vdani **Edi Gobec**.

Spoštovani in dragi dr. Edi Gobec, prisrčna hvala za Vašo plemenito dobroto in Bogu hvala za Vaše požrtvovalno delo za vse, kar je slovenskega.

VAŠI DAROVI DO 16.3.2004

ZA BERNARDOV SKLAD: \$100: Pavla Marinović. **\$90:** J. Jamšek. **\$70:** Stanko Samsa, Marija Potafta. **\$50:** Marija Oppeli, Janez in Kathy Cvetkovich, Teresa Kaiser, Franc Golc. **\$40:** Jožica Jurin, Sofija Matičič. **\$30:** Luisa Prpič, Reyka Smolič, Tilka Lenko. **\$20:** Anica Markič, Vida Kravos, Šuštaršič Mihaela, M. Umbrazunas, Vikica Velcich, M. Magdalenič, Margareth Hatežič, Majda Skubla, Jože Bole, Franc Erpič, Marija Belavič, Marija in Janez Ritoč, Jože Juraja, Jurij Bogdan, Franc Tratnjek, Štefka Fretze, Vera Škraba, Angela in Anton Cevec, Angela Dodič, Anica Zupančič, Marta Zrim, K.D. Geržina, Roza Cerkvenik, Ida Migliacci, Stanko Prosenak, Ivan Smole, Ivan Cetin, Tony Lenko, Anica Sivec, Ivan Lapuh, Fani Šajn, Ivan Nadoh, O.C. Baligač, Tilka Matjašič, Gustel Glavnik, Alojz in Olga Brne, Franz in Angela Plohl, Sanda Potočnik, Jakob Čuk, Rozina Tkalcčević. **\$10:** Ana Lešnjak, Frank Plut, Ivan Barat, M. Ferfolja, Anton Špiclin, Alojz Hušarek, Roza Kavaš, Marica Tomažič, Jože Težak, Marija Žekš, Helena Zver, Frank Končina, Marijana Mencingar, Josephine Urbancic, Štefanija Vitez, Jože Skočir, Viktor in Marija Gorjan, Tone in Anka Brožič, Frančiška Veber. Milan in Nežka Prešeren, Roza Franco, Ivan Petelin, Anton Skok, Mariana Šmit, Anton Novak, Melita Zupan, Nada Slavec, Hermina in Anton Vouk, Angela Gustinčič, Janez Lah, Lidija Čušin, Tereza Žilavec, Marica Vogrinčič, Astrid Bernes, Jakob Rejec. **\$5:** Dinko in Ivanka Zec, Alojzija Kuničnin, Marija Novak, Jože Klement, Terezija Simunkovič, Lucija Srnc, John Mihič, S. Lovkovič, I. Bacchetti, Elvira Čuk, Jože Marinč, Frančiška Kaučič, Olga Gale, Karlo in Fanika Knap, Jože Debevec, Lidija Bole. **ZA LAČNE: \$100:** Pavla Marinović (namesto božičnih kartic). **\$50:** Janez Šveb. **\$20:** Vida Bastalec, Slavka Podbevšek, Alojzija Gosak. **ZA SEMENIŠČE V VIPAVI: \$50:** Milka in Darko Stanič. **ZA MISIJONE: \$300:** T.in A.K. **\$200:** N.N. **\$20:** Ivanka Bajt (namesto velikonočnih voščilnic). **\$10:** Bogomir in Nežika Jesenko. **ZA BOLNIŠNICO NANGOMA: \$10:** Zora Kim.

HVALA IN BOG POVRNI DOBRIM LJUDEM!

kotiček naših mladih

Y O U T H S E C T I O N

Michelle Kohek, Natalie Postružin in Melissa Bratina skupaj v Sloveniji.

Pred enim letom sta gospe Sasha in Sandi Ceferin organizirali študentsko izmenjavo, da tri študentke lahko študirajo v Sloveniji.

Michelle Kohek, Natalie Postružin in Melissa Bratina hodimo v slovensko šolo vsako soboto v Princess Hill Secondary College, Carlton, Melbourne. Naša učiteljica je želela, da gremo me tri v Slovenijo študirat. V soboto, 26. septembra 2003, smo priletele na ljubljansko letališče Brnik.

Pričakali so nas naši sorodniki, slovenska učiteljica in dve dijakinji. Takoj so nas peljali v šolo, vsaka je šla v svoj razred in smo se predstavile, kdo smo in od kod smo prišle. In tudi so nam pokazali 'Dom', kjer smo preživele tri mesece.

Na šolskem izletu, triperesna deteljica deklet z natakarnjem v eni izmed dunajskih kavaren.

29. septembra smo začele pouk v Škofijski klasični gimnaziji v Šentvidu nad Ljubljano. Pouk smo začele ob 7.50 zjutraj in končale ob 2.05 popoldne. V razredu smo poslušale, delale naloge, in smo se učile slovensko.

Vse tri se strinjamo, da je zelo dobra ideja izmenjava študentov. Me smo imele zelo dobro izkušnjo, naučile smo se dosti od kulture, jezika in življenja v Sloveniji.

Sedaj čakamo tri dekleta, ki bodo prišle v Avstralijo iz Slovenije na izmenjavo. Pridejo 28. julija 2004. Komaj jih čakamo!

*Melissa Bratina,
Michelle Kohek in Natalie Postružin*

Michelle in Melissa s sošolci.

Dekleta so imela priliko doživeti pravo belo zimo. Tako ni manjkalo zimskih igrice in vragolij na ledu.

Natalie Vicky Brcar

Tokrat predstavljamo Natalie Vicky Brcar, ki je bila rojena 20. avgusta 1980, mami Klari in očetu Ivanu. Ima še dve starejši sestri. Natalie je aktivna v slovenski skupnosti že iz mladosti. Obiskovala je slovensko šolo v Merrylandsu in nato še srednjo v Bankstownu. Sodelovala je na različnih kulturnih prireditvah, materinskih in očetovskih dnevih,... Sodeluje pri slovenskih sv. mašah, kjer ponavadi bere prošnje. Končala je visoko šolo v McCarthy Senior High Emu Plains. Na univerzi tehnologije v Sydneyu pa je diplomirala z odličnim uspehom. Dobila je diplomu iz umetnosti in arhitekture. Potovala je po Evropi in pridobivala znanje arhitekture in ima pred seboj še dve leti študija. Natalie ima že izkušnje v svojem poklicu, saj je imela že različne projekte, ki jih je uspešno naredila. Svojim kolegom je predstavila tudi največjega slovenskega arhitekta Jožeta Plečnika.

NSW Australian Slovenian Awards

This year will be the 3rd year of the NSW Australian Slovenian Awards. These awards take place at an important time of the year for all Slovenians, when we celebrate the Anniversary of Slovenia's Independence. It is an opportunity *for the whole community*, to recognise the achievements of Australians of Slovenian heritage, particularly those who are not known to the wider community.

I therefore invite you to join us in a celebration of our community's achievements and *ask for your support* to make this annual event something of which we can all be proud of.

How can you support us? By promoting the Australian Slovenian Awards within your friends and the community. Also, by nominating worthy candidates in each of the categories. By bringing good people to our attention, they will be *recognised*

for their good work by the whole community.

You may be interested as to who chooses the successful candidate for each category. The committee members are: Valter Šuber (chairperson), Tania Smrdel, Danica Šajn, Dorothy Kobal, Ross Treyvaud, Nick Vickers and Anita Levar.

In addition, there will be a "guest judge" invited to sit on the committee every year, who is a respected senior member of the Australian Slovenian community. The committee members are dedicated and impartial. They have volunteered their time for an idea that they believe has great potential.

With your help, the Australian Slovenian Awards will grow to be a truly great event.

Valter Šuber, Chairperson
Australian Slovenian Awards Committee

9. Slovenski Festival v Viktoriji

Čas zelo hitro teče in se nam bliža že 9. Slovenski festival v Viktoriji. Odbor in pododbor Sveta slovenskih organizacij Viktorije (SSOV), pod vodstvom Petra Mandelja, se s polno paro pripravlja na velik dogodek - 9. Slovenski festival, ki bo 17. in 18. aprila 2004, na slovenskem društvu Planica, 11 Soden Road, Bangholme, VIC.

Pododbor obvešča in vljudo vabi vse umetnike, pridite in razstavite svoje delo in imetje, saj smo vse pretekle festivale ponosno predstavljali svojo dragocenost drugim narodom, kaj zmore slovenska skupnost, posebno še avstralskim oblastem in predstojnikom, ki so se nam vedno radi pridružili in občudovali naše delo, kulturo in slovensko pesem - podedovano doto.

Prisrčno vabljeni v velikem številu, kot za pomoč ali kot obiskovalci, gledalci. Čaka vas presenečenje!

Za pododbor SSOV, Lucija Srnec Melbourne VIC

KLUB PANTHERS, ST JOHNS PARK-TRIGLAV

Piše Martha Magajna

Prenovljeni Klub Panthers - Triglav je v mesecu februarju doživel prvi ples. Prenovljena dvorana je manjša, kot je bila stara dvorana in tudi plesišče je manjše, saj precejšen del stare dvorane zavzema nova moderna in prvovrstna restavracija.

Ob blagoslovu mozaika: Častni generalni konzul Alfred Brežnik, predsednik Triglava, Peter Krobe, gospa Galja Čuješ, p. Valerijan in p. Filip.

v Avstraliji s svojimi umetninami. V mozaik, ki upodablja goro Triglav, simbol naše domovine in zgodovinski simbol našega kluba, so v grajeni tudi originalni kamenčki iz slovenskega Triglava. Triglavsko zastavo je snela z mozaika ga. Galja

Čuješ, v spomin na pokojnega Jožeta Čuješa, ki je imel največ zaslug za ustanovitev Triglava in tudi pri večini kulturnega življenja slovenskih izseljencev v NSW, v kar lahko računamo časopisje v slovenskem jeziku, radio, slovenske šole in celo igralske družine, (edino, kjer ni bil udeležen, so bili pevski zbori in glasbene skupine, kar mu pa že lahko oprostimo!). Mozaik je blagoslovil naš pater Valerijan Jenko, ki nas Slovence v Sydneyu spremlja že pol stoletja od rojstva do smrti in pri vseh pomembnih dogodkih vmes, za kar smo mu vsi lahko iz srca hvaležni.

Sicer pa je tudi Slovencev vedno manj, takih, ki radi plešejo pa sploh.

Tokrat jih pa ni bilo manj, saj je bilo veliko privlačnosti, zaradi katerih je bila dvorana nabito polna. Nastopal je popularni slovenski pevec Marjan Zgonc, ki je na vseh svojih nastopih povsod pritegnil skoraj rekordno število poslušalcev.

Kako zelo navdušeni so bili poslušalci nad njegovim petjem lahko sklepamo že po tem, da so bili vsi CD posnetki njegovih pesmi razprodani že kar takoj po prvih nastopih in jih je bilo mogoče samo naročiti in jih bodo njegovi oboževalci lahko dobili kasneje.

Drugi pomemben dogodek tega dneva je bila blagoslovitev mozaika gore Triglav, ki zavzema častno mesto v klubu in potrjuje slovenski značaj kluba. Mozaik je napravil umetnik iz Melbournea, g. Lojze Jerič, ki je obogatil že več slovenskih ustanov

Med gosti na proslavi je bil prisoten tudi predsednik Zveze slovenskih organizacij iz Nemčije, g. Tone Kranjc s soprogo, ki vodi slovenski klub v Meinheimu in sta bila na obisku pri sorodnikih v Sydneyu.

Prireditvev je bila na skoraj najbolj vroč dan v letu in nabito polna dvorana se je precej segrela, posebno, ko sta za krajši čas odpovedala dva od motorjev klimatskih naprav, ki še nista bila zamenjana iz starih časov. To je sicer razveselilo tiste, ki so iskali, kaj bi našli narobe v na novo odprtem klubu, a na srečo je bila ta težava kmalu odpravljena in tako so bili vsi zadovoljni, eni in drugi.

Plesi s slovensko muziko bodo kakor vedno, vsako tretjo nedeljo v mesecu, če ne računamo posebnih dni, kot so materinski dan, očetovski dan, miklavževanje in drugi prazniki, ko imamo že po tradiciji posebne zabave za slovenske družine.

Vmes pa seveda balinamo, hodimo na izlete ali pa se samo zbiramo v klubu za večerje in srečanja. Da bi nam še dolgo bilo tako lepo!

IZLET V HUNTER VALLEY

Naš zadnji mesečni avtobusni izlet nas je popeljal v Hunter Valley, med vinograde, kjer smo se srečali z rojaki iz Newcastlea. Kot se Slovencem spodobi, smo imeli najprej vinsko poizkušino, nato pa BBQ kosilo, po kosilu pa smo se odpravili na ogled nepopisno lepih vrtov, ki so bili šele pred kratkim urejeni sredi doline vinogradov. Žal pa je to prav gotovo res bil najbolj vroč dan v letu ali pa vsaj najbolj vroče popoldne in le malo izletnikov se je odločilo za sprehod skozi vrtove, ostali pa smo lepote vrtov občudovali skozi okna lepo ohlajene restavracije ob vhodu in drugi drugemu obljubljali, da se bomo vrnili na pomlad, nekeje oktobra, ko

Gostje s pevcem Marjanom Zgoncem pred spomenikom Ivana Cankarja v klubu.

bodo prelepi vrtovi v pomladnem cvetju in dovolj hladni, da se bomo lahko sprehajali med paviljoni, nasadi rož, slapovi in vsemi drugimi čudeži vrtnarstva.

Na naslednji avtobusni izlet gremo nabirat kostanj v Orange. Vabljeni!

Program za marec in april

NEDELJA, 21. MARCA: redni mesečni ples, igra ansambel »The Masters«. Kosilo od 11.30 dalje.

NEDELJA, 28. MARCA: Balinarsko tekmovanje ob 12.30, večerja ob 5.00. Pokrovitelj AVANTI BUS TOURS.

NEDELJA, 4. APRILA: Balinanje, 12.30, z večerjo ob 5.00. Pokrovitelji Albin Sedmak, Vinko Samsa in Emil Lozej.

ČETRTEK: 15. APRILA: Avtobusni izlet v Orange, po kostanje in jabolka. Odhod ob 6.30 zjutraj s Triglava, povratek okrog 7. ure zvečer.

NEDELJA, 18. APRILA: Redni mesečni ples, igrajo »The Masters«.

NEDELJA, 25. APRILA: Balinanje za ANZAC POKAL, ob 12.30, ob 5. uri popoldne svečanost polaganja venca padlim pred kip Ivana Cankarja, nato večerja.

Z nami na izletu je bil g. Janez Novak, župan občine Loški potok v Sloveniji, z ženo in vnukinjo, ki so bili na obisku pri prijateljih Kordiševih v Sydneyu. Na fotografiji Miha Divalski, Janez Novak in vnukinja Urška, Terezija Kordiš, Albina Divalski in gospa Novak.

Prvi večer slovenske izseljenske besede in prireditvev – piknik Vračamo se h koreninam

Podjetje fit media iz Celja v sodelovanju z: Mestno občino Celje, občinama Slovenske Konjice in Zreče, Slovensko izseljensko matico, Uradom RS za Slovence v zamejstvu in v svetu ter Svetovnim slovenskim kongresom prireja **I. večer slovenske izseljenske besede v Sloveniji**, piknik za izseljence z naslovom *Nazaj h koreninam in poslovno srečanje s poslovneži – izseljenci na temo možnosti za gospodarsko sodelovanje in vlaganja v Savinjsko regijo*. Z večerom slovenske izseljenske besede v Celju, Slovenskih Konjicah in Zrečah želimo spodbuditi literarno ustvarjalnost v slovenskem jeziku med Slovenci v zamejstvu in po svetu, krepijo kulturno identiteto med rojaki in le-te še bolj povezati z matično domovino.

Fit media, ki je v Mestni občini Celje pobudnik in organizator podelitve Veronikine nagrade za najboljšo slovensko pesniško zbirko v preteklem letu, zato vabi k sodelovanju ustvarjalce slovenske besede, pesnike, prozaiste, dramatike in pisce drugih žanrov. Pogoji za sodelovanje so objave v knjigah ali medijih oziroma sodelovanje na slovenskih kulturnih prireditvah v zamejstvu ali po svetu. Ustvarjalci se lahko prijavijo sami ali v sodelovanju s kulturnimi društvi, prispevke pa morajo poslati najkasneje do **konca aprila 2004** po elektronski pošti info@fitmedia.si ali na naslov fit media d.o.o. Celje, Bežigradska cesta 9, 3000 Celje, Slovenija.

Udeleženci I. večera slovenske izseljenske besede bodo nastopili v Celju, Žički kartuziji v Slovenskih Konjicah in na Vodovnikovi domačiji, osrednji literarni večer pa bo v **Žički kartuziji v ponedeljek, 21. avgusta 2004**. Organizator bo izbranim avtorjem zagotovil štiri nočitve v hotelu, žepnino v vrednosti 200 evrov, turistični izlet po Savinjski regiji, ogled podelitve Veronikine nagrade (torek, 22. avgusta 2004), srečanje z novinarji, sprejem pri celjskem, konjiškem in zreškem županu in piknik pod kozolcem v dvorcu Trebnik z naslovom *Vračamo se h koreninam*. Piknik bomo zastavili kot etnološko prireditev s prikazi starodavnih običajev, kulinarike, zeliščarstva, predstavlja pa darilo organizatorjev vsem izseljencev, ki nas bodo obiskali.

Izbranim avtorjem, udeležencem I. večera slovenske izseljenske besede, bomo podarili tudi posebna priznanja. Več informacij: info@fitmedia.si, **Bojana Jančič** – tel.: 00386 (0)3 42 66 712 ali e-mail: bojana.jancic@fitmedia.si, spletna stran: www.fitmedia.si; **Marko Sjekloča** – e-mail: marko.sjekloca@volja.net.

Jože Volfand, direktor fit media

ZNAMKE Znamke ZNAMKE

iz Adelaide pošiljata Maura Vodopivec in njen sin Ivan

Slovenske znamke izdane 22. januarja 2004: Rokomet za moške, XIV. divizije NOV na Štajersko, Srečko Kosovel - zgodovinar, Edvard Kocbeck - književnik, prevajalec, urednik in politik, Ljubzen, Narodna noša.

Hvala Mauri Vodopivec in njenemu sinu za vestno pošiljanje slovenskih znamk.

DOM POČITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka ob cerkvi v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče sami že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej pokličete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV
glasslovenije.com.au

VELEPOSLANIŠTVO

REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

Odpravnik poslov: Bojan Bertoncelj

Tretji sekretar: Andrej G. Rode

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 17.00

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovačič in James Rizzo

Tiskarna za

brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056

Telephone: 03 9387 8488 Fax: 03 9380 2141

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

GENERALNI KONZULAT RS **NOVA ZELANDIJA**

Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

OD SVOJEGA PRVEGA SREČANJA Z AVSTRALSKO ZEMLJO tistega 11. septembra 1982 sem se takoj zagledal v nebo. Neverjetna modrina neba, podobna skoraj barvi galice, s katero smo škropili naše vinograde pod Gorjanci na Dolenjskem. In v letošnjem poletju in sedaj že v naši jeseni sem se spet in spet zastrmel v neskončno modrino neba nad neizmernim obzorjem, kjer se v daljavi stikata ali ocean ali prostranstvo ravnine ali vzpetine. V spominu mi odzvanjajo besede velikega nemškega filozofa Immanuela Kanta: »Vedno znova dve stvari vzbujata občudovanje v meni: **Zvezdnato nebo nad menoj in moralni zakon v meni**« - **mogočnost stvarstva okoli mene in ob meni ter moja vest kot notranji glas Božje postave**. Ni čudno, da si je želel filozof to svojo misel vklesati na svoj nagrobni kamen.

Nebo in zemlja se dotikata, prav tako tudi nebo in ocean. In sonce ne potone ter morje ne zacvrči, ko se ujameta v daljavi zahoda. Na drugi strani in v novem dnevu sta spet v objemu svetlobe in dneva. Človek pa šteje dneve, tedne in meri leta po svojem koledarju, premalo pa se veseli Sonca življenja. Kako čudovito ime za nedeljo imajo angleško in nemško govoreči ljudje: Sunday, Sonntag – dan sonca, sončni dan!

Velika noč, ki je pred nami, je sij radosti in življenja. Ne, ni zanikanje trpljenja, preizkušenj, bolezní, razočaranj, smrti. Je pa njih preoblikovanje, transformacija. Velikonočna pesem zmagovalno poje:

Le pomni, pomni to skrivnost, skoz' Golgoto gre pot v radost, aleluja, aleluja!

To je dar Vstalega Gospoda, ki hodi za nami po poteh naših Emavsov. In v tem razpoloženju ožarjenih por življenja voščim sebi in vam, dragi bralci in oblikovalci Misli, tudi v imenu vseh sodelavcev in naših posinovljenih misijonarjev, blagoslovljeno veliko noč, ki naj premaga noči naših bedenj z močjo žarkov milosti velikih dni.

Bog živi, aleluja, aleluja!

pater Ciril

JEZUSOVIH ZADNJIH DVANAJST UR

O filmu režiserja Mela Gibsa sem zasledil naslov v časopisu 'Gibson razdelil Ameriko'. Ni bilo naključje, da je bila premiera filma Zadnjih 12 ur Jezusa, postavljena na začetek postnega časa. Film naj bi ljudi vzpodbudil k razmišljanju o trpljenju božjega sina Jezusa Kristusa, ki ni bilo samo sebi namen, ampak je z njim odreševal svet. O filmu nekateri kritiki ugotavljajo, da preveč realistično prikazuje mučenje in Jezusove muke, zopet drugi, da izpostavlja negativno vlogo Judov in vzpodbuja antisemitizem (sovražstvo do Judov), večina pa sprejema film kot dober poskus avtorja približati resnico o Jezusovem trpljenju, na način, ki ga današnji človek najlažje sprejme.

Spregovoriti o postnem času in narediti majhno reklamo za film, bi se komu lahko zdelo 'pregrešno', saj je vendar to še vedno resni čas, ki naj bi kristjane obrnil vase, k bližnjemu in Bogu. Seveda, saj prav o tem želim spregovoriti. Pred očmi moramo imeti besede evangelista, ko spregovori, da zunanja podoba ni pomembna ob našem postu: »Ne pretirajte svojih oblačil, ampak svoja srca...«

Cerkev nam daje 40 dni milostnega časa, ki naj bi ga kristjani preživeli duhovno in življenjsko bogato. Naše razumevanje tega časa bi lahko v medijih sprožilo podoben naslov kot za omenjeni film 'Cerkev razdelila vernike'. Od kod taka drzna misel? Preprosto iz našega ravnanja.

Vse bi danes radi poenostavili in spravili pod okrilje komodnosti:

- **Spreobrnjenje.** Saj sem kristjan, od česa naj bi se pa spreobrnil. Greh. Kaj pa je to? Kdo sploh še greši? Kaj pa je danes sploh še greh? Spoved? Kdo pa še potrebuje spoved. Plačam sto dolarjev na uro psihiatru, pa je.
- **Molitev.** Saj molim, kadar resnično kaj potrebujem. Za molitev pa danes res ni časa. Molil bom, ko bom star in bolan. Kaj pa sploh je molitev, komu pa koristi?
- **Dobra dela.** Kakšna dobra dela, kdo pa meni naredi kaj dobrega? Vse si moram sam prislužiti. Kdor več ima, ta nekaj velja. Če bi razsiral okoli, ne bi imel nič. Stari in bolni? V domove z njimi, tam ne motijo nikogar, pa še špetirjev ne delajo. Saj osebje dobro skrbi zanje. A, lačni po svetu? Naj gredo delat, pa ne bodo lačni. Ubogi? Zanje naj skrbi država, saj plačujemo visoke davke.
- **Sveta maša.** Enkrat na leto je dovolj. Eno leto za božič, drugo leto za veliko noč. Sicer si je pa to Cerkev izmislila, da bi nas lahko komandirala. Verem sem, nisem pa fanatik, da bi šel k maši. V nedeljo se lahko spočijem, dolgo spim, potem pa na izlet. Pokosim travo in naredim še kaj drugega. Bog se ne jezi, malo poskrbim zase. Skratka nimam časa.
- **Vrednote.** Koga pa brigajo danes krščanske vrednote kot so: ljubezen, vera, resnica, mir, poštenje, zvestoba, delavnost, pravičnost, spoštovanje... To je zastarelo. Danes velja samo čim več imeti. In to za vsako ceno. Ko gre za materialne dobrine, me ne zanima noben človek, ne oče, ne mati, ne brat, ne sestra, kaj šele drugi ljudje. Vse lahko delam, kar hočem, ker je svoboda največja vrednota.
- **Sveto pismo.** Kdo pa še bere te pravljice? Še časopis komaj preberem, ne pa Sveto pismo. Sicer je pa samo nasilje v njem. Če že berem, potem berem pametne in zanimive stvari.
- **Skupnost.** Pravijo, da sem odgovoren za skupnost – Cerkev, ker sem krščen. Saj tako sprašujejo samo za denar. Pa še to, da v cerkvi tičijo sami taki, ki so tam pobožni, ko pridejo ven pa opravljajo vse počez. S takimi se ne družim. Jaz nisem tak. Slovenska skupnost pa tako ali tako pretirava. Sprejeli naj bi že enkrat avstralski način. Zaprejo naj že te svoje centre, si razdelimo denar in gremo vsak k sebi. Slovenščina me pa tako samo moti, da ne morem govoriti boljše angleško.

Iz takšnih in podobnih tuhtanj sledi, da so druga polovica, kristjani vrste dinozaver. Kajti svoje življenje cenijo, za svojo duhovnost porabijo nekaj več časa kot za pranje avtomobila, zavedajo se, da so grešniki in se trudijo spremeniti svoje življenje po besedi Jezusa iz Svetega pisma. Poleg denarja so jim pomembnejše stvari. Poskušajo pomagati svojim bližnjim in v njihovih stiskah odkrivati svoje poslanstvo. Sveta maša in molitev ter branje Svetega pisma jim pomenijo vsakdanja duhovna hrana. Odkrivajo, da je človek več kot samo materialno bitje, da brez duhovne hrane postanejo 'duhovni siromaki'. Vrednote so jim svete, ker gradijo odgovorno človeško družbo. Cerkev imajo radi, ker je grešna in sveta, do države in narodne skupnosti čutijo odgovornost.

Kaj ima vse to s postnim časom? Veliko. Ker je to samo en poskus razmišljanja, da je krščanstvo nekaj življenjskega. Da je vera v Jezusa Kristusa dar in da je naše hrepenenje in prizadevanje teženje k boljšemu, kar je edino vredno bitja, ki se imenuje ČLOVEK.

p. Niko Žvokelj, Nova Štifta na Dolenjskem

Simon iz Cirene

Bil sem na poti k njivam, ko sem Ga videl, kako nosi svoj križ; in množice so hodile za njim. Potem sem tudi sam hodil ob Njem.

Zaradi bremena se je večkrat ustavil, kajti Njegovo telo je bilo izčrpano. Potem se mi je približal rimski vojak in rekel: »Pridi, ti si močan in postaven; nesi križ temu človeku.«

Ko sem slišal te besede, je moje srce vzvalovilo in bil sem hvaležen. In nesel sem Njegov križ.

Bil je težak, kajti bil je narejen iz topola, ki so ga namočila zimska deževja. Jezus me je pogledal. Pot s čela Mu je tekel na brado. Spet me je pogledal in rekel: »Ali tudi ti piješ iz tega keliha? Resnično, pil boš z njegovega roba skupaj z menoj do konca časa.« Ko je tako govoril, mi je položil roko na prosto ramo. In skupaj sva krenila proti griču Lobanja.

Toda sedaj nisem več čutil teže križa. Čutil sem samo Njegovo roko. Bila je kakor ptičja perut na moji rami. Potem smo prišli na vrh griča in tam so ga hoteli križati. Tedaj sem začutil težo drevesa.

Ko so Mu z žebli prebodli roke in noge, ni izrekel niti besede niti ni izpuštil glasu.

In Njegovi udje pod kladivom niso zadržali.

Zdelo se je kakor, da so Mu roke in noge omrtnile in bodo spet oživele šele, ko se okopajo v krvi. Zdelo pa se je tudi, kakor da hrepeni po žeblih kot kraljevič po žezlu; in, da prosi, naj Ga dvignejo visoko. Moje srce ni pomislilo, da bi se zaradi Njega žalostilo, kajti bil sem prepoln čudenja.

Zdaj je človek, ki sem mu nesel križ, postal moj križ.

Če bi mi spet rekli: »Nesi križ temu človeku,« bi ga nesel, dokler se moja pot ne konča v grobu. Toda prosil bi Ga, da mi položi roko na ramo. To se je zgodilo pred mnogimi leti; toda še vedno, kadarkoli hodim za brazdo na njivi in v tistem sanjavnem trenutku pred snom, nenehno mislim na tega ljubljenega človeka.

In čutim Njegovo krilato roko, tukaj, na levi rami.

Jokala je od sreče

V življenju lahko doživiš marsikaj in nekateri dogodki se ti za vedno vtisnejo v spomin. Bogu se zahvaljujem, da mi je naklonil dober spomin.

Današnje čase se mnogo govori in razpravlja o naših družinah, ki niso take, kot bi morale biti. Z eno besedo povedano: niso srečne. Ravno to me je spodbudilo, da vam opišem dogodek, ki sem mu bila priča v bolnišnici, seveda pred mnogimi leti.

Bilo je takrat, ko sem rodila svojo zadnjo, najmlajšo hčerkico. Tedaj v naši bolnišnici še niso imeli prave porodnišnice. Tako so v eni sobi namestili po osem ali deset porodnic. Jaz sem bila že »rešena«, ko pripeljejo na porod ženo, ki še ni nikoli rodila. Žena je bila tik pred petdesetim letom! Zdravniki so ji posvečali posebno pozornost. Še sama ne vem, kako je bilo, da smo ženske kar naenkrat zvedele vse o njej. Leta in leta sta se z možem trudila, hodila od zdravnika do specialista, da bi vendar dobila vsaj enega otroka. A vse zaman. Posvojila sta deklico, ki je bila sedaj stara že dvanajst let in z možem sta se sprijaznila, da svojih otrok pač ne bosta imela.

Neko dopoldne je premišljevala, kaj pomeni to, da že tri mesece ni imela več perila. To je mena, dokaz, da ne more več pričakovati otroka... Pa toliko je molila k Bogu in vedno je upala.

Ker ni čutila nikakršnih težav, tokrat ni šla k zdravniku. Samo čudila se je, da se je naenkrat zredila in, da se je njen trebuh, ki je bil vedno slok, vsak dan bolj večal.

V meni se nekatere ženske zredijo, ji je povedala starejša gospa. A neko noč, ko je mirno ležala v postelji, je nenadoma začutila, da se je nekaj premaknilo v njenem trebuhu. »Najbolje, da greš k svojemu zdravniku,« ji je svetoval njen nadvse dobri mož.

»Lepo se ulezite in sprostite se!« ji je velel zdravnik. »Zdaj pa lahko vstanete,« je dejal, ko jo

je kar hitro pogledal. »Kako dolgo pravite, da nimate več perila?«

»Ja, to bo sedaj že peti mesec.« »Noseči ste, gospa in vse je v najlepšem redu!«

»To ni mogoče, saj bom kmalu stara petdeset let!« Njeni občutki so se mešali z veseljem, skrbjo in strahom...

Vso noč je trajalo. Proti jutru je v porodni sobi zajokal močan in lep fantek: tehtal je kar štiri kilograme in pol! Ko so jo pripeljali v sobo, so tej mamič tekale solze brez prestanka. To so bile solze sreče.

Prava senzacija pa je nastala pozno popoldne, ko jo je obiskal njen mož. Bil je lep, postaven mož, istih let kot žena. Toliko belig nageljčkov v življenju še nisem videla v šopku, ki ga ji je mož položil na posteljo. Poljubil je svojo lepo ženo. Oba sta jokala. Besede tukaj niso potrebne. Jokale smo tudi me v tej sobi. Preveč je bilo ganljivo.

Prišel je zdravnik, ki je bil ves čas pri porodu. Babica, sestre. Od vrat sem je večkrat zabliskal fotoaparat. Slikali so tedaj, ko so srečnemu očetu podali otroka v naročje. Vsi so jima čestitali...

»To je dogodek leta,« reče zdravnik, »da se je tema zakoncema izpolnila dolgoletna srčna želja.« Tudi njemu so kanile solze po licu in naglo je odšel iz sobe.

Ana Uršej - Ognjišče, marec 2004

IZPOD TRIGLAVA

Piše Tone Gorjup

NADŠKOF dr. FRANC RODE ODHAJA V VATIKAN. Na god lurške Matere Božje, 11. februarja 2004, je ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Franc Rode presenetil z novico, da ga je papež Janez Pavel II. imenoval za prefekta Kongregacije za ustanove posvečenega življenja in družbe apostolskega življenja v Vatikanu. Gre za eno od devetih kongregacij, ki je po domače povedano, odgovorna za vse kar zadeva življenje redovnikov in redovnic. Nadškof Rode je novico sporočil na seji dekanov, zboru svetovalcev in ožjih sodelavcev, ki so se jim ob koncu pridružili še predstavniki medijev. Zbranim je povedal: »To je bilo zame presenečenje in prvo, kar sem čutil, je bila velika žalost, ker tukaj delam z veseljem in vas imam rad; rad imam ljubljansko nadškofijo in Cerkev na Slovenskem. Toda želja svetega očeta je zame ukaz.« Nadškof je še dejal, da je bila s tem imenovanjem izkazana izjemna čast tako slovenski Cerkvi kot slovenskemu narodu nasploh. Zatem je spregovoril o sedmih letih svojega vodenja ljubljanske nadškofije in naše krajevne Cerkve. Pri tem je v ospredje postavil sinodo oziroma občni zbor Cerkve na slovenskem in sklenitev sporazuma o osnovnih pravnih vprašanjih med našo državo in Svetim sedežem, ki je bil potrjen le dan pred njegovim uradnim imenovanjem za prefekta rimske kongregacije. Nadškof Rode bo novo službo, na katero je vezan tudi kardinalski naslov, prevzel po beli nedelji oziroma v drugi polovici aprila in tako začel novo obdobje v svojem življenju. Kot je znano je Franc Rode doma z Rodice pri Domžalah, ki spada v župnijo Jarše. Rodil se je 23. septembra 1934 v Ljubljani. Po vojni se je leta 1945 s svojimi starši izselil v tujino in se končno naselil v Argentini. V Buenos Airesu je stopil v bogoslovje. Teološki študij je nadaljeval v Rimu in Parizu. Leta 1952 je stopil v misijonsko družbo lazaristov. V duhovnika je bil

posvečen v Parizu leta 1960. Tri leta pozneje je postal doktor bogoslovja. Po končanem študiju v Parizu se je vrnil v domovino. Od leta 1967 je bil ravnatelj lazaristovskih bogoslovcev. Predaval je na Teološki fakulteti v Ljubljani. Leta 1981 je odšel v Rim in tam deloval v Tajništvu za neverujoče. Leta 1993 ga je papež imenoval za tajnika Papeškega sveta za kulturo, 5. marca 1997 pa za ljubljanskega nadškofa in slovenskega metropolita.

JANŠA NAPOVEDAL VLADO V SENCI.

Predsednik Slovenske demokratske stranke Janez Janša, njegova stranka in Nova Slovenija Andreja Bajuka, ki sta povezani v Koalicijo Slovenija, imata že zdaj vsaka svoj strokovni svet. K sodelovanju pa nameravata povabiti še vrsto strokovnjakov, ki bodo v letu volitev pripravili program, primerljiv ministrski shemi sedanje vlade Antona Ropa. Če so se prej nekateri strokovnjaki obotavljali javno sodelovati z opozicijo, ker so bili v takem primeru brez možnosti za pridobitev vidnejše službe v javni upravi ali gospodarstvu, se zdaj zaradi številnih napak in škandalov, ki spremljajo delovanje sedanje vlade, ne obotavljajo več. Janša je napovedal, da bodo vlado v senci oblikovali do velike noči.

OBIlica DELA PRED VSTOPOM V EVROPSKO ZVEZO. Dobra dva meseca pred vstopom Slovenije v razširjeno Evropo je vlada ugotovila, da mora naša država sprejeti še 48 zakonov in potrditi 25 sporazumov, da bi se dokončno prilagodila novim razmeram. Vlada, ki zakone pripravlja in državni zbor, ki jih sprejema, naj bi večino tega dela opravila do 1. maja. Predsednik vlade Anton Rop meni, da bodo to delo opravili v predvidenem roku, če pri tem ne bo nepotrebnega zavlačevanja. V demokratski stranki menijo, da ob spoštovanju demokratične procedure v državnem zboru to ne bo mogoče. Nastalo stanje po besedah Janeza Janše kaže, da v vladi ni bilo in

ni potrebnega sodelovanja niti pri projektih, pri katerih je dosežen nacionalno soglasje. Opozoril je še, da bi morali biti nekateri zakoni glede na načrte vladajoče koalicije sprejeti že lani ali celo predlani.

FORUM 21. Uprava državne varnosti je bila v prejšnjih časih precej skrivnostna organizacija. Velika večina ljudi je sploh ni poznala, tisti, ki pa so se srečali z njo, so bili raje tiho. Organizacija je bila neposredno podrejena centralnemu komiteju, delovala pa je v dveh smereh, na področju politike in gospodarstva. Politični del je skrbel za nadzor celotnega prebivalstva, še zlasti za tiste, ki so bili družbeno politično oporečni in seveda za sovražno emigracijo in Cerkev, ki je bila kot notranji sovražnik na častnem mestu. Drugi del uprave državne varnosti pa je skrbel za finančno osnovo delovanja celotnega sistema. Tako smo imeli kljub socializmu posameznike, ki so vodili napol prikrit gospodarski sistem, ki so ga upravljali po načelih divjega kapitalizma. Ti gospodarsko-trgovski tokovi so segali tako na vzhod kot zahod, zlasti pa v dežele tretjega sveta, kjer je bilo dovoljeno marsikaj. Zadnji neformalni vodja te skupine v prejšnjem sistemu je bil predsednik CK ZKS Milan Kučan. Slednji je v spremenjenih razmerah zamrznil partijsko knjižico. Po preteku predsedniške funkcije pa so mnogi ugibali, kaj se bo zgodilo z njim. Konec februarja so stvari postale bolj jasne. V šišenskem hotelu so na pobudo Kučana ustanovili tako imenovan Forum 21. Kot so se sami predstavili, so skupina ljudi, ki jim ni vseeno, kakšna bo prihodnja podoba Slovenije in kdo jo bo ustvarjal. Zato so se odločili, da bodo vplivali na politično dogajanje v državi. Čeprav so sprva poudarjali, da gre za pobudo civilne družbe, so udeleženci ustanovnega srečanja dejali, da bodo podprli levo politično opcijo. Na ustanovnem sestanku se je zbralo nekaj direktorjev, ki so svoja mesta zasedali že v času komunizma, nekaj mlajših, ki so na položaje prišli po volji starih sil, nekaj razumnikov, ki so politično prepoznavni, na presenečenje mnogih pa sta bila tam tudi predsednika največjih strank tranzicijske leveice. Tako bi lahko rekli, da je Forum 21 neka nova oblika tega, kar smo že imeli pred nastopom demokracije; celo vodilni moške so v veliki meri isti, le za spoznanje bolj premeteni, premožni in osiveli.

AVSTRALSKI VEČER IZZA KONGRESA.

Slovenska konferenca Svetovnega slovenskega kongresa že več let prireja večere, na katerih

posebno pozornost namenja posameznikom, skupinam naših rojakov ali vprašanjem, ki zadevajo slovenstvo. Gostja prvega večera v mesecu marcu je bila **Jožica Marn Gerden iz Mildure**. Zbranim se je predstavila kot avstralska Slovenka, ki svoj narodni ponos in slovenstvo živi sredi tujega sveta, hkrati pa ohranja živ stik z domovino. Spregovorila je o svojem raziskovanju srednjeevropske venetske zgodovine in povzela svoj referat, ki ga je imela na posvetu Prebivalstvo na tleh Srednje Evrope. Ob koncu pa je **predstavila knjigo z naslovom Potovanje skozi čas**, ki jo je navdihnili odkritje več tisoč let stare mumije ledenega moža Ötzi, ki so ga našli v letu osamosvojitve Slovenije na meji med Italijo in Avstrijo na Tirolskem. Jožica je to knjigo napisala v sodelovanju s Čehom Petrom Jandáčkom, ki živi v Združenih državah Amerike. Jandáčkovo slikanico o ledenem možu Ötzi je dopolnila v povest ter jo v povezavi s slovenskimi legendami in miti iz davnine postavila v naš prostor. Knjiga je na pragu novega povezovanja Evrope še kako dobrodošla, saj v nas Slovencih lahko okrepi samozavest in ponos. Kot narod ne vstopamo v nek nov svet, ampak ostajamo na prostoru, kjer smo bili že od nekdaj. Stoletja so nas učili, da smo prišli izza Karpatov. Vsaj toliko, če ne še več razlogov je, da verjamemo v venetski izvor naših prednikov. Na večeru izza kongresa se je zbralo kar nekaj obrazov, ki so daljši ali krajši čas hodili pod avstralskim soncem. Tam je bil tudi Gianni Rijavec, ki se pripravlja na nov obisk Avstralije.

KRIŽEV POT DANETA ZAJCA. V Doberdolu so na prvo postno nedeljo predstavili dvojezično knjigo križevega pota **Ecce homo** Daneta Zajca z barvnimi reprodukcijami slikarke Alekse Ivanc Olivieri. Za prevod znanega Zajčevega križevega pota v italijanski jezik je poskrbela Jolka Milič, knjigo je založila župnija Sv. Martina iz Doberdoba. Omenjeni križev pot je bil pred leti objavljen v Novi reviji, tokratna objava pa je prva dvojezična.

POSTNA PREDAVANJA V LJUBLJANI.

Nadškofijski referat za versko izobraževanje odraslih je za letošnji postni čas pripravil niz predavanj na temo **Pod Božjim pogledom v Evropsko zvezo**. Predavanja so vsak postni četrtek na Teološki fakulteti v Ljubljani. Prvo predavanje z naslovom Spoprijem z evropskim laicizmom je imel škof Anton Stres, sledili so mu je Rudi Koncilijski s predavanjem Slovenci, praprebivalci v srcu Evrope, Mirko Mahnič

o tem, Kako v Evropski zvezi ostati Slovenci?, pater Vital Vider je imel predavanje Zakonci in družine ob vstopu v Evropsko zvezo, Ivan Štuhec o Slovenski narodni identiteti in globalizaciji, Justin Stanovnik pa V Evropsko zvezo z duhovno izkušnjo komunističnega preganjanja vere.

PREŠERNOVA NAGRADA. V Cankarjevem domu v Ljubljani je bila na predvečer slovenskega kulturnega praznika osrednja državna proslava, na kateri so podelili Prešernovo nagrado ter razglasili dobitnike nagrad Prešernovega sklada. Prešernovo nagrado je prejel koroški rojak **Florjan Lipuš**, ki je

bil tudi slavnostni govornik. V govoru je izpostavil pomen jezika za obstoj slovenstva. Dotaknil se je tudi težkega položaja koroških Slovencev, h kateremu pripomorejo tudi sami. Kot je dejal o slovenskem jeziku, ga »sami utišujemo in zmanjšujemo, s politično nezrelostjo in nepoučljivostjo skrbimo za to, da se vedno manj razlega med nami". Nagrajenci Prešernovega sklada za letošnja so klarinetist Mate Bekavac, igralec Radoš Bolčina, pisatelj Iztok Geister, baletna plesalka Alenka Ribič Laufer, slikar Oto Rimele in skladatelj Igor Štuhec.

Iz Venezuele: pater Hugo v stiski

Za čuda sem naenkrat postal zelo pismen. K temu me silijo okoliščine. Letošnje leto sem začel bolj čudno, doživel sem namreč stvari, ki so se mi pripetile prvič v življenju. V pismu, ki sledi, sem napisal, kaj se mi je zgodilo. Zelo bom hvaležen, če mi lahko priskočite na pomoč, sem res v stiski. Da prebrodim ta prvi najtežji čas, bom pač prodal nekater stvari: kolo, vodno pumpo in motor, pralni stroj..., vendar to je samo mašenje lukenj. Na kakršnokoli posojilo ne morem računat.

Države, kjer je mnogo revščine, imajo tudi zelo visoko stopnjo najrazličnejšega kriminala. V to vrsto dežel spada prav gotovo tudi Venezuela. Velika revščina ljudi, prekupčevanje droge, podkupljiva policija, še bolj podkupljiva sodišča, kazensko pravo zelo ohlapno, skratka nešteto ugodnosti za kriminalce. Ta obrt se je v zadnjih letih razcvetela do nevzdržnih meja. Zato se že pojavljajo organizirane skupine samoobrambe. Se pravi, da veleposestniki, trgovci in podjetniki najemajo oborožene ljudi, ki po naročilu likvidirajo osumljene roparje, morilce, ugrabitelje, delikvente. Seveda to lahko spremeni Venezuelo v drugo Kolumbijo, kjer te vrste oboroženih skupin doživljajo pravi razcvet. Te skupine so seveda nekontrolirane in se pogostokrat sprevržejo v prave kriminalne tolpe. To se pravi tako kot pravi pregovor: »Zdravilo je slabše od bolezni same!«

Tako se je meni pripetilo, da me je obiskalo 8. januarja 2004 ob 4. uri zjutraj pet oboroženih mož. Vsi so bili črnci, atletske postave, črno oblečeni, in kratkih las. Vstopili so v spalnico, potegnili rjuho z mene in s pištolo vrpto v glavo, zapovedali, da jim

sledim. Seveda nisem niti za trenutek pomislil na kakršnokoli obrambo. Peljali so me v sosednjo sobo, kjer so me na tleh zvezali in zalepili usta s širokim trakom in kar ga je ostalo, so mi ga velikodušno poklonili. Še ne čisto prebujen sem si mislil, da gre za pomoto, da so možje člani tajne policije, da so prišli po naročilu neke ovadbe. Niso me vprašali prav ničesar, sicer mi ne bi takoj na začetku zamašili usta. Eden je stal ob meni, drugi pa so premetavali po pisarni in spalnici. To delo ni bilo težko in dolgo. Ves denar sem imel v predalu pisalne mize. Na vso žalost, tam je bil ves moj denar (ne samo bolivarje - denarna enota v Venezueli) ampak tudi dolarji. Skratka, denar, ki sem ga prinesel s svojih zadnjih počitnic. Na banki nisem imel ničesar, zaradi slabe menjave dolarja po uradni ceni, na ulici »za voglom« je menjava trikrat večja.

Roparji niso bili iz bližnjih krajev, prišli so od drugod, najeti in z dogovorom domačega izdajalca. Vse je bilo dogovorjeno že pred krajo. Morda sem k temu pripomogel še sam, ker sem menjaval dolarje brez skrivanja po pravilu povpraševanja in cene. Gotovo je med mojimi kupci izdajalec, ki je vse organiziral in s poklicnimi roparji odlično izpeljal načrt.

Vse sem prijavil policiji. Prišli so, pogledali, popisali in odšli. Malo upanja imam, da jih izsledijo. Pričakujem pa, da bodo v teh dneh prišli prosit, da jim dam za bencin, če hočem, da bodo sledili tatovom. Verjetno jim ne bom dal za bencin, končno je to izkoriščanje človeka v stiski, z druge strani so pa oni uradniki plačani za svoje delo, a na žalost ga ne izpolnijo.